

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!



İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

EKİM
1982
SAYI: 44
FİYATI: 50 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

Eli kanlı Generaller Cuntası ikinci yılını doldurdu. Bu iki yıl halkımız için daha fazla işkence, zulüm, katliam, yokluk ve yoksulluk; patron-ağalar için "güllük gülistanlık" oldu. Ve bu iki yıl boyunca Faşist Cunta en azgın saldırılarla devrim hareketini ve onu örgütlemeye çalışan devrimci örgütleri ve Partimizi yok etmeye çalıştı. Devrimci hareketler ve Partimiz bu saldırılarda ağır darbeler yedi. Bu darbelere rağmen devrim hareketi ve devrimci örgütler yok edilemedi, edilemeyecektir.



Komprador patronlar ve toprak ağaları Cuntanın 2. yılını kutlarken, devrimci örgütlere ve Partimize düşen görev, toparlanıp ve yaralarımızı sararken geçmişimizi çok dikkatli bir tarzda gözden geçirmek ve hatalarımızdan dersler çıkarıp daha aktif daha güçlü daha yılmaz ve daha çelik olarak mücadeleyi yükseltmektir.

Ne emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve her türden gericiлик, nede ABD uşağı Faşist Cunta, halkın mücadelesini ve onun örgütleyicileri olan devrimci örgüt-

FAŞİST CUNTANIN İKİ YILLIK İCRAATINI LANETLEMEK AMACIYLA, ALMANYA'DA ONBİNLERCE ANTI-FAŞİSTİN GERÇEKLEŞTİRDİĞİ GÜÇLÜ PROTESTO EYLEMİ CUNTANIN YÜREĞİNİ HOPLATTI.!



leri ve partimizi yok edemez. Faşist Devletten ve eli kanlı Cuntadan, işkencelerin, katliamların, baskı ve zulümlerinin hesabını bir bir soracağız.

Tarihin ileriye doğru akan seliyle birlikte, iki elimiz yakanızda olacaktır.

Tarih, hiç bir haksızlığı, hiç bir zulmü cevapsız bırakmadı. Siz de tarihin bu "nimetlerinden" payınıza düşeni alacaksınız.

YİĞİT TÜRKİYE HALKI;

TKP/M-L Partizanları, TIKKO Savaşçıları, TMLGB Militanları, can bedeli girdiğimiz bu mücadelede; işkence, Zulüm, Baskı ve Teröre, Her türlü ihanete rağmen, kanımızın son damlasına kadar savaşağımıza huzurunuzda bir kere daha and içeriz !

"Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var.Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atalım !

Bu mücadelede iktidarda iken sınıfa, fedakarlıkta iken yoldaşlara, yoldaşlıkta iken düşmanlara, güvenimizle sonsuz bir güven duyalım !»

(İBRAHİM KAYPAKAYA SEÇME YAZILAR, SAYFA 444)

(Sayfa 15'den Devamını)

M. Özenc

rüyoruz.

Mustafa, onlarca onurlu devrimci gibi darağacında asıldı. Katledildi ! Fakat mücadele durmadı. Beklediği günün geleceğine olan tüm inancımızla kavgamıza hız veriyoruz.

O GÜN GELDİĞİNDE...

O büyük gün geldiğinde..
Ben kimbilir kaç yıldan beri,
Ebedi yatağında..
Toprağın derinliklerinde..
..Sonsuz bir uykuda uyuyor olacağım.

Fakat şimdi ne zamandır..
...beklediğim haberi,
Uyanıp sesimi kimse duymadan,
O büyük zaferin coğkusuyla,
Kara toprağın altından,
Ben de Haykıracağım.

Unutup geçmişte kalan acı günü,
Kimbilir belki bir Kış günü..
...üzerimi yorgan gibi kaplayan..
Bembeyaz karın soğuşundan,
Ya da Sonbahar mevsiminde..
Kemiklerime işleyen..
...yağmurdan duyacağım.

Milyonları saran..
O doyulmaz sevince,
Ben de ortak olacağım.

Mevsim Sonbahar,
Sıcak bir Yaz olsada..
Gece, gündüz farketmez,
Ben her zaman hazırım.

Adımın yazıldığı taş yıkılsa da,
Kalmamış da olsa şu Dünyada mezarım.
Hatırlayıp tek canlı...

...gelmese de baş ucuma
O müjneyi Ben Coşadım alacağım.

Nasırlı ellerle yaratılan,
O görkemli bayrama..
Hiç kimse farketmeden,
Ben de hatırlacağım.

Mustafa Özenc

Anayasa 'tartışma'sının ardındaki gerçekler!

Yasalar bir toplumdaki sınıf ilişkilerini resmi bir kayda "bağlayan" Resmi Metinlerdir. Bu açıdan bakıldığında yasaların kime hizmet ettiğini anlayabilmek için, o sınıftaki sınıf ilişkilerine bakmak gereklidir. Bütün sömürücü toplumlarda hakim sınıflar her şeyi olduğu gibi; yasaları da kendi çıkarları doğrultusunda düzenlerler. Bu, onların kendilerini "sağlama" almak için yapmak zorunda oldukları bir eylemdir. Fakat, sınıf mücadele sınıs boyutları, ülkenin içerisinde bulunduğu ekonomik, siyasi ve diğer koşullar bu yasalara yeni değiştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Türk devleti kuruluşundan bu yana faşist bir karakter taşımaktadır. Doğal olarak bu karakter, her kuruma yansıdığı gibi Anayasayı da yansıtmaktadır. Kompradör patron ve toprak ağalarının halk sınıflarına karşı örgütlenişini olan bu faşist devletin oluşmasının nedeni; çıkarlarından dolayı hakim sınıflara karşı harekete geçen devrimci sınıfları durdurmak, mücadelesini bastırmaya çalışmaktır. O, bu amaç için çeşitli vasıtalar kullanır. İşte bunlardan biri de Anayasadır.

Bugün Türkiye'de yeni bir anayasanın oluşturulması için çabalar harcanyor. Önce şuna cevap vermek zorundayız. Neden yeni bir Anayasa? Hakim sınıflar bu gün her zamankinden daha çok ekonomik ve siyasi bunalım içine düşmüştür. 1961 anayasası artık bu ekonomik ve siyasi bunalım boyutunda, onun işini yürütebilecek bir araç olmuştur. Zaten 61 Anayasası değiştirilirken bazı "Aydınlar"ımızın iddia ettiği gibi onun özünü dokunulmamakta, tam tersine onun bu özünü değiştirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü bu öz, kendisini devletin karakterinden alan faşist bir öz"dür. Esas da hedeflenen 61 anayasasında yer alan ve halkın zorlu mücadeleler sonucu elde ettiği bir takım ekonomik-demokratik haklardır. - barada yeni anayasanın hakim sınıflar arasındaki ilişkiyi yeniden ele alıp düzenlemesi sorunu üzerinde durmuyoruz- kit leler kendi mücadeleleriyle kazandıkları bu mevzileri daha üst bir mücadeleye geçebilmek için basamak olarak kullanmışlardır. Her zamankinden daha çok sıkışmışlık içersine düşen Faşist Türk devleti 12 Eylül ile birlik te kitlelere ve onların kendilerinden torla aldığı haklara karşı, yine zorla bir sefer başlatmışlardır. İşte amaç 1961 anayasasında yer alan bu basamakların ortadan kaldırılmasıdır.

Anayasa incelendiğinde esas değişikliğin kitleleri direkt ilgilendiren mücadeleler olduğu görülür. Bu değişiklikler kitlelerin ekonomik-demokratik örgütlenmeleri ortadan kaldırılmakta, sendikalar hakları kaldırılmakta, her zaman "yeni" yapacak organlar derekesine düşürülmekte, gözaltı süresi (siz işkence süresi anlayın) uzatılmakta, halk yığınlarına karşı yöneltilen katliam ve yok etme hareketleri yasallaştırılmakta, basın "örgürlüğü" ortadan kaldırılmakta, devrimci fikirleri ihtiva eden bütün yayınlar yasaklanmakta,

çalışan bir dizi yeni önlem getirilmektedir. Yani hakim sınıfların artık en ufak bir ekonomik-demokratik hakların kazanılmasına tahammülü kalmamıştır. Son yaklaştıkça taraflar sertleşirler. Bu doğaldır ve Türkiye'de de olan budur.

Ama hakim sınıflar her zaman olduğu gibi. Bu sorunda da halka açık davranmamakta, bu yalan gerçekleri binbir deryeden su getirerek ve her türlü aracı kullanarak perdelemeye çalışmaktadır. Onlar bu değişikliklere "demokratik" kılıflar geçirmeye çalışıyor ve halkıda buna "inandırmaya" çalışıyorlar. Anayasanın her türlü "etki" ve "telkin"den uzak hazırlanmış propogandasını yapıyorlar. Bunun koskoca bir yalan olduğunu, sorunla ilgilenen iyi niyetli herkes görebilir.

Bir kere danışma meclisi denilen bu halk düşmanı kurumu oluşturanlar, yıllardır faşist devletin usaklığına ve akıl hocalığına yapanlardır. Danışma meclisinin önemli bir kesimini yıllardan beri halkımıza kan kusturan Faşist Türk Ordusunun subayları oluşturuyor. Diğer kısmını oluşturanlar ise işveren temsilcileri ve görevlileri, sadece devlete usak olan profesörler, "bilim" adamları oluşturmaktadır. Danışma meclisinde sözde "işçi temsilcisi" üç üye vardır. Bunlar da yıllardan beri Türkiye işçi sınıfının mücadelesini hedeflerinden saptırmaya çalışan, işçilerin canı-canı pahasına kazandıklarını su gibi pis boğazlarına akıtan bir numaralı sendika ağalarıdır, Sarı her kalardır. Kaldı ki bunlar gerçekten işçi temsilcisi olsa bile 100 kişilik Danışma meclisi içerisinde hiç bir hak elde edemeycekleri açıktır.

100 kişilik usaklar gurubu nasıl kalkar - da halktan yana bir anayasa yapar? Bu mümkün değil. Onların görevi faşist anayasayı allayıp pullamak ve daha rahat yutulur bir yem haline getirmektir.

Danışma meclisi göbil açısından bile demokratik değildir. Çünkü; halk adına anayasa yapanlar göstermelik bir seçinle dahi olsa işbaşına gelmezlerdir. Her türlü ezayı, ceza, yokluğu, işkenceyi, katliamları halkımıza mübah gören emperyalistlerin, omuz kalabalık Faşist Generaller Çantası tarafından iş başına getirilmiştir. Onlar artık öyle bir korku ve sıkışmışlık içerisinde dirler ki, göstermelik dahi olsa bir "demokratikliğe" tahammül gösterememektedirler. Olur ya? Yüreği halktan yana çarpan namuslu bir vatandaş, "demokratik" yollarla Danışma Meclisine sızar ve azbuçuk gerçekleri dile getirirlerse ne yaparlar?

Bir de Anayasa "taslağını" oluşturmakla görevli Anayasa Komisyonu adlı usaklar gurubuna bir göz atalım. 15 kişilik bu komisyonun başına iyi tanıyoruz. O, Aldıkaçtı adlı bu faşist, halkımızın yakından tanıdığı, usak basının gözde gazetesi Faşist Tercüman gazetesinin yönetim kurulu üyesidir. Kendisi daha 12 Eylül gelmeden önce 61 anayasasında yer alan hak ve özgürlüklere karşı sefer

başlatmış, her fırsatta bu görüşlerini dile getirmişti. Hatta Tercüman gazetesi tarafından düzenlenen bir anayasa sempozyumunda anayasa hakkındaki görüşlerini bir "taslak" halinde sunmuştu. Bu taslak bugün hazırlanan anayasa komisyonunun bel kemiğini oluşturmaktadır.

Türkiye İşverenler Sendikası genel sekreteri Rafet İbrahimoğlu'na; ne denli komprador patronların sözcüsü, işçi ve halk düşmanı lığı ile nam salmış bu zevat, kalmış bugün işçiler ve halk adına anayasa yapıyor.

Ya Şener Akyol ! Bunun için aslında fazla söz söylemeye gerek yok. Çünkü, işçiler biz - zat kendileri bu MHP'li faşisti iyi tanımak tadırlar. Kendisi MHP'li patronlardan Murat Bayrak'ın danışmanıdır. Sancak tül fabrikası nın grevci işçilerine sormak lazım; onun ne kadar "işçi ve halktan yana" olduğunu iyi bilirler(!) Bu faşist bugün anayasa komisyo nurda "bollukları" düzeltmekle uğraşiyor. Hal ka "yararlı" bir anayasa için geceşini gün - düzüne katmış çalışıyor. Katgılar k ile güler buna! Daha fazla saymaya gerek yok. "Bana ar kadaşını söyle, sana kim olduğunu söylüyeyim" demiş halkımız. Üç aşağı, beş yukarı sayın(!) anayasa komisyonu üyeleri işte bu nitelikle re (aslında niteliksizliğe) sahiptirler.

Peki, hal-hal böyleyken, nasıl bu aşaklar güruhu kalkarda halktan yana bir anayasa va parlar. Yaşamlarının derzına, ancak halk yığa larının daha fazla açlığını, işsizliğini, zul - mün, pençesine atılmasına başlı olanlar, kü - tün ekonomik ve siyasi bunalımlarına fetura - sını halkınuzun sustuna yükleyenler, dünya halklarını vahşice ezen, onların kendi kader lerini tayin hakkını, hakları altına alan , zenginliklerini sürdürür, emperyalistlerin u - sağı olan, bu kan enizi patronların temsilci - leri nasıl "halk adına, halk için" bir anaya sa yaparlar nasıl... nasıl. Bunun mümkün olma dığına bilmek için profesör olmaya gerek yok. Yurdunu seven herkes bu gerçeği rahat - lıkla görebilir.

Durum böyle ilen bir de kalmış anayasa - nın "etki" ve "teklif"den uzak hazırlandığı na iddia ediyorlar. Daha nasıl edki istiyor - lar bu baylar, zaten kendileri, işveren tem - silcileri onların savunucularıdır. Her sınıf ve sınıf sözcüleri her zaman kendi sınıfla - rının çıkarlarını savunurlar. Bu nedenle ana yasayı hazırlayan patron-ağa temsilcileri kendi sınıflarına zarar veren bir anayasa hazırlarlar mı ?

Onlar öyle bir tolaş içindedirler ki, bir taraftan kendileri anayasasını etkilerden ba ğımsız hazırlandığını söylerlerken, diğer ta raftan yine kendileri bunu yalanlamaktadırlar. İşte bir kaç örnek, danışma meclisinin açıldığı günün ertesinde bütün gazeteler şu başlığı attı: "Evren anayasasının sınırlarını belirledi." Gerçekten de cuntanın görünürde - ki başı faşist... danışma meclisi üyelerinin "görevlerinin" ne olduğunu çok a çık bir biçimde kendilerine açıklamıştı. Gö - rev; halkın her türlü özgürlüğünün ve ekono - mik-demokratik haklarının yok edilmesiydi. O denli gerilere gitmeye gerek yok. Kenan Ev - ren'in Afyon konuşması, bu konuda yeterli ka

uttur sanırız. Kenan Evren her konuşmasında olduğu gibi Afyon konuşmasında da halkın ka - zandığı ekonomik-demokratik haklara çat - maktaki ve "Ben zaten hiç bir yerde hak ve öz gürlükler 61 anayasasından ilerde olacak de neçim ki" diyerek, anayasa üzerindeki etkisi - ni açıkca dile getirmektedir. Anayasaya red oyu verenlerin yabancı "uşakları" olacağını söylemektedir. (Sanki kendisi ABD'nin sadık uşağı deyilmiş gibi.) Anayasasının kabulü ile Evren'in Cumhurbaşkanlığının bir tutulması bırakalım "etkiyi" aynılığı çok açık bir şe kilde dile getirmiyor mu? Yine, 596 sayılı Yankı şunları yazıyor; "Aldıkça, kendisine göre "ince" bir taktik kullanarak tasarının isteği dışında bir değişikliğe uğramasına önleyebiliyordu. Danışma Meclisi çoğunluğunu istediği havaya sokmuştu. Sıkışınca "geçmi - şin tekrarına istemiyorsak, bunu böyle kabul etmeliyiz" diyordu. O da yeterli olmayınca bizzat Kenan Evren'in ağırlığını bir baskı aracı olarak kullanmak yoluna gidiyordu." (Sayfa 5) Bu satırlar Danışma Meclisi üze - rindeki etkiye yeterince açık bir şekilde, yine kendileri tarafından dile getirmiyor mu?

Peki bütün bu olanlara rağmen D. Meclisi içerisindeki "demokrasi" "tartışmasının" önü mü nedir? Bilindiği gibi: Anayasa tasarısı kanuoyuna geldiğinde, burjuva basınında, anayasa komisyonu üyelerinin taslak üzerin - de tartışmaları, sadece bir zaman oyları ile çıktığı yalancı ortaya atıldı. Onlar bunu yaparken amaçları; halkın bu tasarıya karşı ilk anda olabilecek sert tepkisini yumuşat - maktı. Zaten anayasa taslağına koyulan şerh' lerin sahteliği sonradan açığa çıktı. Eleştiri - ciler karşısında komisyon başkanı O. Aldıkça - tı şöyle diyordu: "Eğer komisyon üyeleri - lağa (tek tek maddelerdi, bunlar taslağın tü mü değildi) şerh koymasalardı, bu seferde taslağın yukarıdan baskıyla hazırlatıldığı söylenecekti." İşte Aldıkça'tı bu sözleriyle şerhlerin gerçek amacını ortaya koydu.

Aynı aldatmaca taktiği D. Meclisi içerisinde de devam ettirildi. Söyleki; taslak açık - landığında bir dizi üye, taslağın "işçi hakla rını ortadan kaldırdığını, özgürlükleri yok ettiğini, demek kurtmaya engellediğini, işve ren taslağı olduğunu" falanı, filanı avaz - ları çıktığı kadar söylediler. Ama taslağın tümü üzerinde yapılan oylamada bu "feryat - ların" ne kadar sahte olduğu ortaya çıktı. Oylamaya katılanlardan sadece bir üye dışın dakinler kabul oyu verdi. (bu arada şunu da belirtelim; bizim "işçi temsilcileri" oyla - maya katılacak yürekliliği bile gösteremedi ler) Bu oyun maddeler üzerindeki görüşmeler de de devam etti. Bana maddeler aşırı buluna rak komisyona geri gönderiliyor, bununla maddeye karşı bulunduğu imajı yaratılmaya ça lışılıyor. Pakat : gelin görün ki, geri gi - den maddeler bir kaç kelime değişikliği di - şında tekrar piyasaya çıkıyor.

Bütün bunlar bize ne şunu gösteriyor; D. Meclisindeki tartışmalar danışıklı döğüşten öteye bir şey değildir. Aslında anayasasının kaderi ta başından beri esas olarak ABD em - peryalistleri ve onun uşakları tarafından belirlenmiştir. Cunta halktan korktuğu için bu işi adım adım, kerte, kerte uygulamaya çalışıyor. (Devamı sayfa 7'de)

Kafaoğlu Politikası ve Bugünkü ekonomik durum ...

Sömürücü sınıfların göbekçi takımı bugün uyguladıkları kanlı diktasını kalıcı kılmak için, hem anayasa konusunda hem de ekonomik konularda baştan aşağı halk düşmanı, emekçi düşmanı kararları hızlı bir şekilde sonuçlandırmaya çalışmaktadır. Gün geçmiyorki, en ak bir hak kısıntısını bile gasp eden maddeler çıkmasın.

24 Ocak kararlarının fiyaskoyla sonuçlanmasından sonra, kamuoyunun tepkisini nötrallike etmek için getirilen Kafaoğlu ekibi 24 Ocak kararlarının başarılı olduğunu ve özüne dokunmayacaklarını beyan etti. Oysa başarı diye bahsettiği bir dönemde ekonomik tablo şöyleydi: Ekonomik durgunluk had safhada, iç piyasada stoklar dağ gibi büyümüştü, sanayi kesimi % 59 kapasite ile çalışmakta, tekstil sanayi bunalım içinde, 11 kamu kuruluşu üretimi durdurmuş ve temel mallarda üretim miktarı 1978-79 yılındaki düzeyin altına düşmüştür. İşçilerin alım gücü 1963 yılı alım gücünün altına düşerken, memurlardaki alım gücü 1970 yıllarındaki alım gücünün yarısı bile olmamaktaydı. Şirketlerdeki iflaslar birbirini izlemekte, her ay işsizler ordusuna 25 bin kişi katılmakta ve devlet yardımı için sıra bekleyen firma sayısı 200 e çıkmaktaydı vs. vs. Ve bu istatistiklerde devletin resmi organları (DİE, DPT vs.) ile işveren kuruluşlarının yaptığı araştırmalar sonucu ortaya çıkmaktadır.

Kafaoğlu, söylediği büyük lafların ileride kendisini büyük sorumluluk altına sokacağını bildiği için, sözünü değiştirdi ve "enkaz devraldık" demek zorunda kaldı. Oysa bu plağı halkımız, faşizmin maskesi olan parlamentoda defalarca dinlemiş ve her hükümet ekonomik yığıntıyı bir öncekinin omuzlarına yükleyerek kendini "aklamaya" çalışmıştır. Yine aynı adamlar, yolsuzlukların üzerine gittiklerini ispatlamak için kurbanlık olarak Kaya Erdem'i seçmekte ve soruşturma açmaktadır. Büyük hırsızlar küçük hırsızları içeritakarak ne kadar "namuslu" olduklarını göstermektedirler. Diğer taraftan adı milyarlık yolsuzluğa karışan ve Türkiye'nin en büyük Mafia liderlerinden olan İnci Baba ilk duruşmada tahliye edilmektedir. Çünkü İnci Bababa konuşursam her yer sallanır demektedir. Tabii ki buda devlet büyüklerinin hiç işine gelmemektedir.

Hen başarı demek, hemde enkaz halinde bulunduğunu kabul etmek ! Bu da emperyalist şaklarının içinde bulunduğu ekonomik krizi 12 Eylül öncesini fersah fersah geride bıraktığını gizlemeye çalışmaları boşunadır. Ekonomiden fazla anlamayan birinin bile, kendi öz yaşamından bunu çıkarması mümkün olmakta ve her gün sofrasında bir dilim ekmeğin eksilmesinden dahi bunu anlamaktadır.

Özel kesim baştan belli olan Kafaoğlu'nun sunacağı politikayı büyük bir sabırsızlıkla beklemektedir. Kurtarılacak banka ve şirketler konusunda, Ali Koçman şunları söylemektedir; "devletin hangi özel firmalara, hangi

şartlarda ve ne kadar yardım sağlayacağı mutlaka vakit geçirilmeden açıklanmalıdır. Ayrıca devlet bu yardımı yaparken, kimin bu yardımı hak ettiğini iyice araştırmalı ve herkese eşit davranmamalıdır. "Tabii bu arada da devlet yardımından yararlananlar ile yararlanmayanlar arasındaki dalaşma gittikçe artmaktadır. IMF ile görüşmeye gitmeden önce bazı iş adamlarıyla toplantı yapan Kafaoğlu bu talebin işadamlarından geldiğini, işadamları da görüşme talebinin Kafaoğlundan geldiğini iddia ettiler. Toplantıya katılanlar şunlardı: Ali Koçman, Halit Narin, Vehbi Koç, Sakıp Sabancı, Transtürk Holding başkanı Fuat Süren, Kutlutaş Holding adına Nurettin Koçak, Yaşar Holding adına Seçuk Yaşar ve Profilo adına Jak Kamhi. Toplantıya katılmayanlar adına konuşan İSO başkanı sömürden yeterince pay alamadıkları için ateş püskürmekte ve Kafaoğlunun bunları "tombaladan çekmediğini" söylemektedir.

Kafaoğlu'nun IMF'ye gönderdiği niyet mektubu ile IMF ve Dünya Bankasından gelen öneri paketindeki önlemler birbiriyle paralellik arz etmektedir. Bu önlem ve önerileri şöyle sıralayabiliriz: 1-Türkiyenin dışa dö nü k sanayileşme modelinin devam etmesi, 2-Kamu yatırımları ve cari harcamaların kısılması, kaynakların özel kesime aktarılması, 3-Bankacılık işlemlerinde vergi ve devlet payının azaltılması, 4-Mevduat faizlerine uygulanan stopajın kaldırılması, 5-Ücretlerin sınırlandırılması (maliyet artışlarına ve enflasyona neden oluyor gerekçesiyle) 6-Paranın değerinin ayarlanması (serbest kur veya hergün devalüasyon demektir), 7-Enflasyonun aşağıya çekilmesi (sıkı para politikası) 8-Gelir vergilerinin daha çok arttırılması ve ertelenen vergilere uygulanan faiz oranının yükseltilmesi. (Bu oran % 24 den, % 37 ye yükselmiştir. Dünyada gelir vergisi en yüksek olan ülkelerden dördüncü sırada yer almaktayız. Tabii buradada büyük şirketlerin rahatlıkla vergi kaçırdıklarını düşünürsek geriye esnaf, memur ve işçiler kalmaktadır bu yükü çeken), 9-Enerji fiyatlarının sürekli olarak yükseltilmesi vs, vs.

Kafaoğlu emperyalist efendilerine yalvarmak ve danışmak için kapı, kapı dolassa da, ekonomik gerçek özde değişmeyecektir. Kapı kapı dolasmaktan "vatana bile hasrat" kalan Özal ne kadar başarılı olduysa, Kafaoğlu'nda o derece başarılı olacaktır. İlk başarısında emperyalist efendilerinin, Özal'dan boşalan yere gelen Kafaoğlu için duydukları tedirginliğin artık kaybolduğunu söylemeleridir. Tek başarı olarak göstermeye çalıştıkları enflasyonda da başarısızlıkların olduğu ortadadır. Kastelli olayından sonra basılan 52 milyar liralık para, enflasyonu daha da hızlandırmıştı. İstanbul'da fiatların 7 ayda % 17,8 artmasında enflasyon hızının başka bir göstergesidir. Kur farklarından dolayı mali yükümlülük altında girmiş olan sanayi işlet (Devamı sayfa 7'de)

YORUMSUZ..!

AMERİKALİ, TARLASINI PORTAKAL GÜBRESİYLE
BESLİYOR...

Birleşik Amerika'nın California Eyaletin de portakal rekoltesi, bu yıl rekor düzeyde. San Joaquin vadisindeki portakal ağaçlarının dalları, meyvelerin ağırlığıyla yerlere sarkıyor.

Ama Amerikan hükümeti, piyasadaki portakal fiyatlarının düşmesini önlemek için, çiftçilerin pazara gereksinimin üstünde portakal satmalarını yasakladı. Birbuçuk milyon tona ulaşan portakal rekoltesinden 350.000 tonu yığınlar halinde çürümeye terk edildi. Bir bölümü gübre olarak kullanıldı. Diğer bir bölümü de hayvancılıkla uğraşan çiftçilere ton başına 60-70 liraya yem olarak satıldı.

Öte yandan Amerikan pazarındaki portakalların fiyatı, bir yıl öncesine oranla, %26 arttı. "Amerikan Tüketiciler Birliği"nin "Dünyada bir milyon insan açlıktan ölüyor, biz ise doğanın bir lütfü olarak çiftçileri mize bahşedilen portakalları, bazı parababalarının cepleri biraz daha dolsun diye çürümeye terk ediyoruz." biçimindeki eleştirileri yetkililer tarafından hasıraltı edildi. Portakalların başka ülkelere ihraç edilmesi önerisi de bu konuda belli sınırlandırmalar olduğu gerekçesiyle reddedildi.

Yalnız Skip Pescololida adında bir çiftçi portakalların gübre olarak kullanılmasına razı olmadı. Ürünü kamyonlara yükleterek, San Francisco ve Oakland'daki kenar mahallelerde yaşayan yoksul zenci ve Meksikalılara gönderdi.

Ancak Skip'in bu olumlu girişimi üzerine "yasal olmadığı" gerekçesiyle soruşturma açıldı. Resmi makamlar, şimdi Skip'in yaklaşık 1,3 milyon lira para cezasına çarptırılmasını istiyorlar. Skip'in cezalandırılmasını isteyen bir memur da geçenlerde yaptığı açıklamayla herkesi dehşete düşürdü.. Yetkili açıklamasında şöyle diyordu: "Portakal aslında önemli bir besin maddesi değildir. Portakala ihtiyacı olanlar vitamin hapları alsınlar!" buna da "Amerikan zihniyeti" dememek eldemi ?

Yukarıdaki yazı 12 Eylül 1982 tarihli
Hürriyet gazetesinden alınmıştır.

ALIAĞA PETKİM TESİSLERİNDE BASKI VE SÖMÜRÜ SÜRÜYOR !

(İKK EGE H. BÜROSU)

Bizler, toprağı olmayan, Anadolu'nun yoksul köylerindeniz. Üç beş kuruş ekmek parası kazanmak için gurbet ellerde büyük acılara katlanmaktayız. Fakat en kötüsü de, gün be gün işsizliğin artması, bizleri korkutmaktadır. Çünkü, bu düzende işsiz kalmak, ölüme mahkum olmak gibidir. Ama bugün, özellikle 12 Eylül'den sonra işi olanlar da ölüme mahkum gibi çalışmakta, çalıştırılmak tadırlar. Faşist Cuntanın kimin için taraf-sız(!) yani kimin için taraf olduğunu, pratikteki uygulamalarıyla görmekteyiz.

Ben de bu işçilerden biri olarak, sizlere söylemek istediğim şeyler var; Ben Aliağa-Petkim kompleksinde çalışmaktayım. Çalıştığım işyerinde nasıl ölüme mahkum edildiğimizi, nasıl zorla çalıştırıldığımızı söylemek istiyorum.

İşyerimiz inşaat sektörüdür. Sizler de taktir edesiniz bu sektörün çalışma zorluklarına. Bu zorluklara birde Faşist Patronların, Faşist uygulamalara eklenince varın gerisini siz düşünün.

Bizler inşaatta, 80 metre yüksekte çalışmamıza rağmen, hiç bir can güvenliğimiz yoktur. Güya can güvenliğimizi sağlayan emniyet kemeri verdiler. Bu kemelerde hiç bir işe yaramamakta, her 3-5 günde, bir arkadaşımız düşüp ya sakat kalmakta, ya da ölmektedir.

Bundan başka iş yerimizde çalışma koşullarımıza uygun olmayan ayakkabı ve elbise veriyorlar. Ayrıca çalışma saatlerimiz normalde 8 saat olmasına rağmen bizimde bu kurala pek uymuyor. (Faşist patron-ağa devletçi çıkarmış olduğu yasalara ilk önce kendisi uymuyor.) Ayrıca akşam 21.30'a kadar zorunlu mesaiye bırakıyorlar. İş yerindeki personele ayrıcalıklı muamele yapılmaktadır. Bazı bölümlerde patronun çanak yalayıcılarının olduğu yerlerde buzdolabı, elektrik ocakları bulunmakta olup; bizim çalıştığımız bölümlerde ise ıgme suyu bile kokmaktadır.

Bu kanun dışı uygulamaların düzeltilmesi için, iş yerimizde yetkili sendika olan Türk İş'e başvurduk. Çözüm getirsin diye. Fakat bu güne kadar hiç bir olumlu yakağan görmedik. Nedeni de açıktır; Türk-İş, sende işçi sendikası olmasına rağmen, aslında patronların çıkarlarını kollayan Sana Patron Sendikasıdır. İşverenlere hizmet etmektedir. Artık şunu görmeliyiz; Türk-İş'in demagojik bir biçimde iş verene karşı çıkmasına inanamayalım ve bu durumu bütün işçi arkadaşlara anlatalım.

Faşist Cunta bu rahat işçi sömürücülüğünü baskıların kaynağını nereden almaktadır? Elbetteki bizlerin örgütsüzlüğünden ve dağılıklılığından almaktadır. Bu durumumuz Cunta'nın bu uygulamalarına ortam yaratmaktadır. Türk-İş gibi sahte maskeli işçi sendikacılığına da inanamayalım. Bu Faşist düzene karşı tek tek hoşnutsuzluk belirtmek, bizlerin hiç bir sorununu halletmez. Bizim çıkış yolumuz;

gerçek devrimci temellerde kuracağımız örgütlü birliğimizde, gerçek sendikalarımızın örgütlenmesinde ve TKP/ML saflarındaki örgütlü siyasi gücümüzdedir. Bu bilinçle; Hak kımı alabilmek için, onurlu bir yaşam için, birleşelim. Sömürüye, baskılara ve işken celere hayır diyelim.

Hele Hele bundan sonraki günlerde, bu birliğimiz daha bir zorunluluk arz etmektedir. Çünkü; hazırlanan anayasayla, Cunta kalsada gitsede bizim için değişen hiç bir şey olmayacaktır.

Ülkemizde verilmekte olan Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinin tek önderi, Partimiz TKP/ML öncülüğünde mücadeleye atılalım. Birleşelim, saflarımızı sıklaştıralım.

- * KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !
- * YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ !
- * İŞÇİLER; SINIFINIZIN GERÇEK KURTULUŞU YOLUNDA BİRLEŞELİM !

İzmir'den İKK okuyucusu bir işçi

(Sayfa 4'den devamdır.)

Anayasanın tartışılarak hazırlandığı imajını yaratarak, halkı yatıştırmaya çalışıyor. Aynı zamanda o bu işi uzatarak daha fazla yönetimi sürdürmek istiyor. Halkın öfkesinden korktuğu için de böylesi oyalamaca metodlarını kullanıyor.

Şimdi de aynı oyun başka bir şekilde devam ettiriliyor. Bu saferde Umur M.G.K. da diyen Eski AP milletvekili, yeni Türk-İş başkanı şunları söylüyor; "Son umut MGK'da aksi taktirde sendikaların kapısına kilit asmak zorunda kalacağız" O bu tavrıyla hem Cuntanın yeni taktiğinin propagandasını yapıyor, hem de işçi sınıfını pasifizme geçerek, mücadelesinin önüne set çekmeye çalışıyor. Aynı konuda yine 596 sayılı Yankı dergisi şunları söylüyor; "DANIŞMA MECLİSİ UMUT VERMİYOR" ve altındaki yorumda şöyle; "Anayasa tasarısının MGK'dan büyük hata ve tutarsızlıklardan arınarak geçeceğini ve halk oyuna sunulacağını umuyoruz"(Syf.9) İşte devletin yeni oyalamaca ve yumuşatma taktiği budur. Daha fazla söz söylemeye gerek var mı bilmiyoruz!

KARDEŞLER: Bütün bu oyunların altında yatan gerçekleri iyi kavrayalım. Emperyalistler ve onların şakları tarafından hazırlanan bir anayasa-an medet ummak boşunadır. Onlar bu metodlarla yıllardır bizi aldatıyorlar. Artık bu oyunlara gelmeyelim. Unutmayalım ki, Demokrasiye ve gerçek bir Halk Anayasasına ulaşmanın tek yolu Demokratik Halk Devrimidir. Bu da ancak Komprador patron-ağa devletinin parçalanıp, yerine Demokratik Halk İktidarının kurulması ile mümkün olacaktır. Bunun yoluda, halkın kendi silahlı savaşıdır. Bu amaca ulaşmak için örgütlenelim, ve ileri atılalım !

TARİH BİZDEN BUNU BEKLİYOR !

meleri borçlarının ertelenmesi için plân yürürlüğe koydurmakta, Bankerler olayından sonra Bankalara akan mevduatın durmasından dolayı, bankalar plasman(nakit para toplama) sıkıntısı çekmektedirler. İhtisas bankaları olarak sanayi ve piyasayı canlandırmanın mümkün olacağını iddia edenler; kurtarma bankası niteliği gösteren bu ihtisas bankalarına fonun nereden temin edileceğini söyleyememektedirler.

Paranın başı bu kadar beladayken birde küçük üreticiye ödenmesi gereken 60 milyar lira nereden bulunacaktır. Üstelik tarımsal ürünlerin ihracatında bile yığınla engelle karşılaşıyoruz. Bu güçlükler gözönüne alınırsa Banknot Matbaasını hızla çalıştırmaktan başka çareleri kalmamaktadır. Bunlara birde yeniden takvime bağlanan dış borçların 1984 yılında tekrar gündeme gelmesi gözönüne alınırsa, içinde buldukları dar boğaz iyice anlaşılmaktadır. Artık yalvarmalar bile kâr etmemekte, emp.lere verilen onca tavize rağmen Türkiye'ye kredi vermekten çekinmektedirler, ve IMF Türkiye'ye verilen dış yardımı azaltmak zorunda olduğunu vurgulamaktadır.

Bir tarım ülkesi olan Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz, tarımı her yıl daha da bataklığa gömmekte ve ürün rekoltesinin düşmesine neden olmaktadır. Üreticiye zamanında ve yeteri kadar ödenmediği, ayrıca tarım giderlerinin deki aşırı fiat yüksekliği. (ör;yanlızca gübre fiyatındaki artış 1800 asmaktadır) nedeniyle üretici her yıl daha, bir parça toprağını ekmekten vazgeçmekte azami bir şekilde tarım yapmamaktadır. Bu durumda üreticileri daha çok tüccar ve tefecinin eline bırakarak onları daha da yoksullaştırmaktadır.

Sözüm ona büyük yaygara ile sunulan asgari ücretin vergi dışı bırakılması ise işverenlerin işine yaramıştır. Her zaman dört ayağı üzerine düşen işveren kesimi bu konuda da Kafaoğlu ile yaptığı toplantıda şunu savunmuşlardır; "yeni asgari ücretin tesbit edilmesinin doğru olmadığını, alınacak önlemin asgari ücretin büyük bir bölümünün vergi dışı bırakılması olduğunu" ileri sürmüşlerdir. Böylece işverenler asgari ücretin yükseltilmesi sonucu işçiye ödenmesi gereken, daha yüksek ücret yükünden kurtulmuş olacaklar. Ayrıca kıdem tazminatının asgari ücrete göre ayarlanması nedeniyle düşük olan asgari ücretten dolayı düşük kıdem tazminatı ödeyecek ve sigorta prim yükünden de kurtulmuş olacaklardır. Aynı durum memur katsayılarındaki artmalarda da söz konusudur. İşçinin ve memurun eline geçmeden eriyip yok olan bu artışlar!!! 'Eti nedir ki, bunu ne olsun' misali hiç bir işe yaramamaktadır. Ayrıca TISK'in büyük memnuniyetle karşıladığı (diğer bütün çalışma yaşamıyla ilgili maddelerde olduğu gibi) zinin ücretli olmaması maddesi, çalışanları yafacık bir tatil yapmaktan bile mahrum etmekte, aldığı ücretle geçinemeyen emekçi, ücretsiz izini zorunlu olarak kullanmama yolunu seçmektedir. Kafaoğlunun Ara Model diye sunduğu bu model ara rejimin kanlı diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak için uygulanan azıllı halk düşmanı bir modeldir.

Y.Ö.K. üzerine

12 Eylül'ü takip eden 1980-81 öğrenik dönemi, hatırlanacağı üzere tüm dallarda yeniliklerle doludur (!) Genç dimağları en başından uyuşturmak amacıyla, ilk öğrenimden başlayan çağ dışı zihniyet, kendi yapısına uygun ve denetimi altında bir nesil yetiştirmek için, Yüksek öğrenim sonrasına kadar el atmıştır. Biz iktidara niye bunu yaptın diye sormuyoruz. Çünkü tüm iktidarlar kendilerine uygun gelen eğitimi vermek için çalışırlar. Günümüz dünyasının tüm iktidarları da kendi ayrıcalıklı ve sömürüye dayanan düzenlerinin getirdiği insanı yaratmaya çalışıyorlar, Bizim ülkemizde bunun dışında bir şey değildir. İktidarların bu çabalarını engelleyecek tek güç ise, halkın muhalefidir. Elbette 12 Eylül'ün pekiştirdiği Komprador patron-ağa iktidarından özgürlük ve demokrasi bilincine sahip, bilimsel esaslar ve toplumsal fayda ilkeleri doğrultusunda eğitim yapmasını bekliyoruz. Fakat halkın mücadelesi, grevli-sindikalı, toplu sözleşme hakkını nasıl almışsa, benzeri daha ileri adımları da mücadele ile atabilir. Fakat bu örnek aynı hakları da korumak için bir mücadelenin gerekliliğini pratikte göstermiştir. Emekçi halkın hakları ancak kendisinin demokratik yönetiminde güvence altında olabilir. Eğitim alanına kadar el uzatan Faşist baskı yasaları ancak bu şekilde engellenebilir. 12 Eylül'ün öğretim alanına "ihşanı" olan YÖK' ten 37'nci sayımızda geniş olarak bahsetmiştik. Yeni anayasa tasarısı ve geçtiğimiz ay yapılan Rektör atamaları tekrar aynı konuyu gündeme getirmiştir.

Ağustos ayı ortalarında yapılan, kanunun öngördüğü ilk Rektör atamaları Gazetemizin yorumunu doğrulayarak, tüm üniversitelerin başına ortak özellikleri; YÖK ve 12 Eylül'e alkış tutmak olan bir yığın dalkavuk getirmiştir. Bu ortak özellikleri dışında, yeni Rektörler şunlardır; Tarık Somer: (AÜ) Eski ODTÜ Rektörü. ODTÜ'ye silahlı MHP militanlarını doldurup, 25 öğretim üyesini sürmüştü. Yüksel Bözer: (Hacettepe) Gümrük ve Tekel bakanının kardeşi. Faşist görüşlerini gizlemiyor. Şakir Akça: (Ank.Gazi), Kemal Kafalı: (İTÜ) İTÜ öğrencilerinin nefretini toplamış bir Faşist. Ergun Tuğrul: (Boğaziçi), Muhteşem Giray: (İst.Mimar Sinan) Kendini seçenlere müteşekkirmiş !, Cem Demir-oğlu: (İÜ) En büyük Üniversite başında, en büyük dalkavuk. Orhan oğuz: (Marmara Üni.) Eski AP milletvekili. Süha Toner: (Yıldız) Sermet Akgün: (Ege), Halil Cin: (Diyarbakır-Dicle) MHP'nin tescilli üyesi. Nihat Nirun: (Malatya İnönü), Nihat Balkır: (Bursa Ulu - dağ) Bilimi satabilecek bir dönem ! Hurşit Ertuğrul: (Erzurum Üni.) TV'deki açık oturumda YÖK'e övgüler yağdırmıştı. Erol Güngör: (Konya Selçuk) MHP'nin Hergün yazarlarından, azıllı Faşist. Ömer Yiğitbaşı: (9 Eylül Üni.), Ali Sümer: (Samsun 19 Mayıs Üni.) Metin Tuncer: (Fırat Üni.) TV konuşmasıyla mükafat alanlardan. Ahmet Karadeniz: (Edirne Trakya), Hakkı Atun: (Van 100.yıl Üni.) Emeklilik istemesinden boşuna vazgeçmedi !

Muvaffak Akman: (Siva Cumhuriyet) Doğramacı'nın yakın arkadaşı, Yılmaz Büyükerşer: (Es.Şehir Anadolu) Mehmet Günlübol: (ODTÜ)

Bu rektör atamaları ve bunun hemen ardından gelen dekan atamaları YÖK'ün nasıl çalışacağını göstermiştir. Daha önceki yazımızda değindiğimiz için vize-devam mecburiyeti, paralı üni. ve benzeri konulara burada değinmiyeceğiz. Ancak hemen belirtmek isteriz ki, zafer sarhoşluğu içindekiler artık ne yaptıklarını bilmez bir şekilde kendileriyle dahi gelişen kararlar almaya başlamışlardır. Yeni anayasa tasarısı ile YÖK kanunundan bahsediyoruz. Halen gündemdeki anayasa tasarısı yüksek öğrenimi şöyle düzenliyor: "Madde 165.- Üniversiteler devlet eliyle ve kanunla kurulur. Üniversiteler bilimsel özerkliğe sahip kömu tüzel kişilerdir. / Üniversiteler kendileri tarafından seçilen organlar eliyle yönetilir. / Üniversite öğretim üye ve yardımcılarının görev ve alınmaları, yükseltmeleri ve görevlerine son verilmesi bilimsel özerklik esasına uygun olarak düzenlenir ve kendi organlarıncaya yürütülür. / Üniversite öğretim üye ve yardımcıları serbestçe bilimsel araştırma ve yayında bulurlar. / Üniversite lerin kuruluş ve işleyişleri, organları ve bunların seçimleri, görev ve yetkileri, Üniversiteler arasında ihtiyaca göre öğretim üye ve yardımcılarının görevlendirilmesinin sağlanması, öğrenim ve öğretim, özgürlük ve güvenlik içinde, çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine ve kalkınma planı ilkelerine göre yürütülmesi, Üniversiteler üzerinde devletin sahip bulunduğu gözetim ve denetim hakkını kullanma usülleri, bilimsel özerklik esasına uygun olarak kanunla düzenlenir." Madde: 166 - "Yüksek öğretim Kurumu olarak Yüksek Okullar devlet ve özel sektörce kurulurlar. / Yüksek Okullar anayasanın temel ilkeleri doğrultusunda, Türk Kültürüne ülkenin ihtiyaçları ve istihdam planlaması çerçevesinde, belirli bir mesleğe yönelik alanlarda açılırlar. / Yüksek Okullar bilimsel alanlarda üniversitelerle işbirliği yaparlar."

1961 Anayasasının ilgili 120. Mad. sini 37. sayımızda olduğu gibi yazmıştık. Şimdiki tasarının aynı konudaki 165 ve 166. Maddelerini kıyasladığımızda, tasarının bilimi merelere götürmek istediğini açıkça görüyoruz. 1971'deki Cunta tarafından revizyondan geçirilen eski 120. maddeyi düşününce, 12 Eylül Cuntasının 71 Cuntasından daha karanlık bir "istibdat" dönemi olduğunu bir kez daha görüyoruz.

Bu kafası örümcek tutmuş yobazlara tekrar hatırlatmak isteriz ki, bütün cilalı laflar özerkliğin bir bütün olduğu idari-mali-bilimsel yönü içerdiğini ve birinden birinin yokluğu özerkliği ortadan kalkması demek olduğunu değiştirmez. Üstelik bütün cilalı laflarda zaten laf olarak kalıyor. Örneğin, tasarıda Üniversiteler kendi seçtiği organlar eliyle yönetilir, deniliyor. Sorarız size Üniversitenin en büyük organlarından olan rektörleri kim seçti ? bu tasarının bir komedi olduğu, güvenlikle ilgili bölümlerden de anlaşılıyor. Bunun sebebi de Orhan ALDIKAÇTI - NIN'nın İÜ Hukuk Fak. dekanlığı yaptığı dö-

namelerde yiğit arkadaşlarımız DENİZ GEZMİŞ tarafından kürsüden indirilmesi olsa gerek. Sonra deniliyor ki; ülke ihtiyaçları, istihdam planlaması: eğer bunlar göz önüne alınırsa, işçi çıkarmaların had safhada olduğu, fabrikaların birer birer kapandığı bu dönemde; ihtiyaç yok, istihdam fazlası var deyip, yüksek okulların kapısına bir kilit vurmak gerekir. Altını bizim çizdiğimiz özel sektör tarafından yüksek okul açılabilmesi ise iğrenç Faşizmin yüzünü sergiliyor. Devlet sermayenin devletidir. Nasıl özel sektöre özel polis teşkilatı kurmuşsa, (bankalar) onlar için okul da açtırır, açma hakkı da verir.

(Söz buraya gelmişken, bir çoğu seçmen olan öğrenci arkadaşlarımıza Anayasa oylamasını boykot için tüm bunların da gerekçelerden birisi olduğunu hatırlatmak isteriz.

Bununla da bitmiyor. Tasarı bilimsel özerklikten söz ediyor. Ama bir çok öğretim üyesi yazdıkları kitaplardan dolayı zindanlarda, bunlara ait düzinelerle kitap da hâlen mahkemede ve toplattırılmış durumdadır. Tüm bunların dışında yine aynı zatların hâzirladığı bir Yüksek Öğrenim Kanunu (YÖK) hepsini yalanlamaktadır. Bu kanun öğretim üyelerinin üzerinde nasıl seçildiğini gördüğümüz Rektörler, Yüksek Öğrenim Denetleme Kurulu ve Yüksek Öğrenim kurumundan oluşan, Askeri hiyerarşik bir diktatörlük kurmuştur. Cunta gibi tepeden inme Rektörler YÖK'ün 13. maddesiyle "...gerektiği zaman güvenlik önlemlerinin alınmasında, eğitim, öğretim, bilimsel araştırma ve yayım faaliyetlerinin devlet kalkınma planı, ilke ve hedefleri doğrultusunda yapılmasından birinci dereceden sorumludur. Ve beğenmediği yayın, eğitim programı 9. madde ile YÖK Denetleme Kuruluna başvuruyorlar. Bu kurul "...Acil koşullarda açılmasını gerektiren fiil veya olayları tesbit ettiği, disiplin suçlarını hazırlayacağı sorumlu rapor ve önerileriyle birlikte gerekli işlem için Yüksek Öğrenim Kurulu Başkanlığına iletecektir." Bu kurulun da 25 üyesinden yalnızca 8'i üniversitelerarası kurulca seçiliyor. Gâri kalanı Devlet başkanı, bakanlar kurulu, milli eğitim bakanlığı ve genel kurmay başkanlığı tarafından seçiliyor. Üstelik 8 kişiyi seçecek olan Rektörleri de Devlet başkanı atıyor. Üniversitenin kendi mensupları ise sadece seyirci. İşte böylesi bir düzende bilimsel özerklik varmış! Artık ne demekse, üniversite kendi seçtiği organlar ile yönetilir (!)miş.

İşte 1982-83 öğrenim yılı bir önceki yıldan böylesine bir miras aldı. Ama bunları getiren zihniyetten dolayı dert yanmamalıyız demistik. Bu zihniyete boyun eğen de onlar kadar suçludur. Bilindiği gibi öğretim üyeleri kendi aralarında, YÖK'e karşı hiç olmadıkları kadar sıkı bir birlik kurmuşlardır. "1447 öğretim üyesi üniversiteler arası kurul başkanına telgraf çekerek" YÖK'e karşı olduklarını belirtmişlerdi. Arkasından YÖK yürürlüğe girince, istifâ eden pek çok öğretim üyesi vardı. Gerçi aralarında şimdi Bursa Üni. Rektörü olan Nihat Balkır gibi dönemlerde çıkmıştır ama

(Devamı sayfa 14'de)

NAMAK, DİRENİŞ VE TECRİTE

ÖZETİ, BÖLÜM: 3



(GEÇEN SAYIDAN DEVAMDIR)

bu şartlarda bırakıp gidemeyiz." diyerek üç gün direndiler. Ne varki dördüncü gün Şeker Bayramı sabahı geriye gitmek istediklerini idareye açıkladılar. Bu idarenin kazandığı önemli bir taviz oldu. Raci Tetik zaferini kutlamak için bizzat o bloka geldi. Bayram üstü bu durumdan duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Buna rağmen Açlık Grevi önceden kararlaştırılan 8 günlük sürenin sonuna kadar sürdürüldü. Ancak Mamak çapında alınan karar yalnızca Kadınlar tarafından sonuna kadar götürülmüştü. Bu da eylemin koyduğu hedeflere ulaşmasını güçleştirdi. Kadınlar için askeri eğitime karşı çıkma gibi bir sorunda yoktu. Çünkü bunu zaten yapmıyorlardı. Faşistlerle koşulların ayrılması gibi bir sorunda yoktu. Çünkü zaten tutuklu Faşist kadın yoktu. Kadın tutukluların karşı çıkacakları baskılar yemek duası, ve istiklal marşı idi. İstiklal marşına karşı çıkmak için vaktin erken olduğunu, bunun ancak Mamak çapında bir hareketle başarılabilceğini düşünen kadınlar, Açlık Grevinin hedefi olarak yemek duasını kaldırmak niyetindeydiler. Ancak kendiliğindencililiğe düşerek bu konuyu yeterince önemsemediler. Yemek duası etmeyeceklerini idare açıklayarak net bir tavır koyamadılar. Böylece yemek duası yalnızca Dev-Yol'dan bacılar tarafından değil tüm kadın devrimciler tarafından ediliyor göründü. Ve öylece sürüyor gitti.

Kısacası, Temmuz Açlık Grevi kadın tutuklulara herhangi bir somut kazanım getirmedi. Erkek tutukluların durumunu ise asıl Açlık Grevinden sonrası tavırları belirleyecekti.

TEMmuz AÇLIK GREVİ SONRASINDA ERKEKLERİN MÜCADELESİ:

Temmuz ayında uzun süreli Açlık Grevine gidenlere grev sonrası idare tarafından uzun süreli raporlar verildi. Çünkü bu arkadaşların eğitim yapmamak için direneceklerini tahmin ediyordu ve bu taktirde onların dövülmesi de kaçınılmaz olacaktı. O kadar yıpranmış olan arkadaşların dövülmesi ise mutlaka sakatlıklara hatta ölümlere yolaçabilirdi. Oysa Temmuz Açlık Grevi yalnız yurt içinde değil Avrupa'da ve özellikle Almanya da dahil belirli bir kamuoyu yaratmıştı. Cunta, Avrupa'da işkenceler konusunda zaten hayli tedirginlik varken bir de bu işi başına bela almak istemedi. Arkadaşlara baskı yapabilmek için onların iyileşmesini yeğledi.

A blokta uzun süreli Açlık Grevine gidenlerden 25-30 kadarını Tecrit 1 Arka denin bölüme koymuşlardı. Bu bölüm üst üste iki ranzanın bulunduğu içinde tuvaleti olan, yaklaşık 1.5x2 Metre boyutlarındaki hücrelerden oluşur. A blokta üç Tecrit bölümü vardır T 1, T 2, T 3 şeklinde, her tecrit bölümü de bir ön, bir arka olmak üzere iki koridordan oluşur. Tecritlerdeki hücreler koridordan demir parmaklıklarla ayrılır. Gerektiğinde bu

parmaklıklar boydan boya mazgalla örtülür. Mazgalla örtülmediği zamanlar demir parmaklığın önündeki nöbetçi asker tarafından sürekli gözlenir. 12 Eylül öncesinde Tecritlerdeki hücrelerin adeta birer otel odası gibi, yatmadan yatmaya kullanıldığını söylemiştik. 12 Eylül sonrasında ise buraları özel işkence mekanları haline getirildi. İda re kendince tehlikeli gördüğü önder konumundaki kişileri Tecrit hücrelerine koydu. Bu hücrelerde faşist ve devrimci birlikte kalınıyordu. Böylece devrimci kadrolar kitleden koparıldıkları gibi azılı bir yada bir kaç faşistle birlikte 3 metre karelik bir yerde herşeyi paylaşarak yaşamak zorunda bırakılıyorlardı. 12 Eylül'den sonra aynı hücrede devrimci faşiste, faşist devrimciye Atatürk ilkelerini okuyup anlatıyor, askeri eğitim yaptırıyordu. Birçok devrimci kadro Ali Bülent Orkan, İbrahim Çiftçi vb. azılı faşistlerle burun buruna manevi işkence gördü. Parmaklığın önünde her hareketlerini denetleyen nöbetçilerde cabasıydı. Hücredekiler yapacakları en ufak bir hareket için dahi nöbetçiden izin almak zorundaydılar. "Sigaramı içebilirmiyim komutanım", "tu valete gidebilirmiyim komutanım?", "sigaramı söndürebilirmiyim Komutanım?" her an her dakika nöbetçinin gözleri altında ve hücredeki faşistin burnunun dibinde. Tecritlerdeki devrimcilerin durumu buydu.

Uzun süreli Açlık grevine gidenleri topladıkları Tecrit 1 Arka'ya ise daha özel baskılar da uyguluyorlardı. Buraya Faşist koymamışlardı. Partimizin "51'ler" diye bilinen davasının sınıklarından bazıları da dahil olmak üzere 10'a yakın yoldaş da buradaydı. Acil'den de yine 10 kadar devrimci arkadaş vardı. Ayrıca THKO'dan 3-4, TİKB'den 2-3 devrimci ve bazı başka siyasetlerden tek tek kişiler yer alıyordu. (EB'den 1, DY'den 1)

Uzun süreli açlık grevine gidenlerden bir bölümünde (15-20 kişi kadar) üçüncü koğuşdaydı. Ağustos ve hatta Eylül ayının büyük kısmı bekleyiş içinde geçti. Gerek idare, gerek devrimciler alttan alta bir hazırlık, bir mücadele bekleyişi içindeydiler. Nihayet Ekim'den itibaren işler kızıştı. Baskı ve işkence bütün şiddetiyle başladı. Özellikle Tecrit 1 Arka'ya müthiş yükleniyorlardı. Fakat Tecrit 1 Arka direnmeye kararlıydı. Morali çok iyiydi. Bir seferinde sayım için koridora dizildiklerinde aralarından bir devrimcinin üzerine çullandılar, dövmek istediler. Bunun üzerine tüm Tecrit 1 Arka'daki devrimciler kol kola girerek arkadaşlarının dövülmesine karşı çıktılar. Hep birlikte "Kahrolsun zulüm, kahrolsun işkence!" diye slogan attılar. Mamak cezaevinin ve hele A bloğun şartlarını bilmeyenler A blokta slogan atılmasının önemini yeterince kavramayabilirler. Fakat oradaki baskı ve terörü bilenler bunun ne kadar cesaret ve kararlılık istediğini daha iyi bilirler.

A bloktaki uzun süreli Açlık Grevi'ne gidenler, Açlık Grevi sonrasında kitleden tamamen kopacaklarını düşünerek eğitim yapma kararı almışlardı. Yanlız tek tek bazı devrimciler, bazı konularda tavır koyuyorlar ve ağır baskılara uğruyorlardı. Mesela yine "51'lik davada" olan bir yoldaş mahkemede gömlü

leğini çıkarıp vücudundaki morlukları ve darp izlerini mahkeme heyetine ve izleyicilere gösterdi. Bu durum mahkeme tutanaklarında geçti. Fakat tabii ki hiç bir sonuç çıkmadı. Tecrit 1 Arka'daki devrimciler ise raporları bittiğinde askeri eğitim yapmayacaklarını, komutanım demeyeceklerini ve talimatlara uymayacaklarını belirterek idareye karşı açık tavır koydular.

Tecrit 1 Arka üzerindeki baskılar ise "ölüm hücreleri" macerasıyla sürdü. A Blok 3. koğuştaki uzun süreli Açlık Grevine gelince başlangıçta onlarda açık tavır koydular. Fakat "ölüm hücrelerine" indirilip, üç gün bazı kuşku ve tereddütler doğunca 'aramızda bölünüp parçalanma olacağına, hep birlikte vazgeçelim' anlayışıyla yukarı çıkmak istediklerini bildirdiler. 3. koğuştakilerin kararsız tavrı sonradan da sürdü. Birkaç kez yeniden direnme kararı alıp sonra vazgeçtiler. Bu her defasında da idarenin daha azgınca saldırmasına yol açıyordu. Fakat biz önce ölüm hücrelerinden söz edelim.

ÖLÜM HÜCRELERİ:

"ölüm hücreleri"nin ilk kokusu Temmuz Açlık Grevi sırasında duyuldu. Açlık Grevi'ne 1. koğuşta toplanmış olan devrimcilerle konuşmak üzere bir cezaevi savcısı geldi. Savcı devrimcileri Grevi bırakmaya ikna etmek için çalışıyordu. O sırada tehditler savuruyordu. "aklınızı kaşınıza toparlamazsanız daha çok çekersiniz. Bodrumdaki depoya sizin için hücreler yaptıracağız!" diye göz korkutmaya çalışıyordu. Bu arada bir devrimci, "yine de bırakmayacağız" dedi. Savcı, "sende kafa yokki ölüm" diye küstahlaştı. Devrimci hazır cevaptı: "bir yıldır makarna yedire, ye dire insanda kafa mı bıraktınız!" deyiverdi.

İşte ilk kez böyle espiiriyle karışık gözdağı olarak söz edilen ölüm hücreleri Eylül ayı içinde inşa edilmeye başlandı. Bodruma çimento tuğla vb. taşındığını gören devrimciler hücre inşaatının başladığını tahmin ettiler. Gerçekten de bodrumdaki eski depo boşaltılmış, buraya 17 tane hücre yapılmıştı.

Hücrelerin boyutları; 4'e 4 karış ya da en büyüğü 5 karışa 5 karıştı. Hücrelere alçak bir kapıdan eğilip giriliyordu. Hücrenin hava alabileceği yegane yer yüksekteki küçük bir delikti. Duvarlar ve yer kaba betondü. Yer pislikten ve rutubetten çamur gibiydi. Bu 1 metreden küçük alanın yarıya yakınına da ördek denen bir lazımlık ve bir su bidonu kaplıyordu. Hücre zifiri karanlık oluyordu. Burada bacaklarını uzatarak oturmak mümkün değildi. İki büküm vaziyette beton zemin üzerine oturmak gerekiyordu. Bir süre sonra insanın beli, bacakları tutmaz oluyordu. Böbrekleri ve eklemeleri derin derin sızlıyordu. Bu yüzden devrimciler bu hücrelere "ölüm hücreleri" adını takmışlardı.

Ekim Sonrasında A bloğa iç Emniyet Amiri olarak bir Yüzbaşı atandı. 1971'de Diyarbakır işkencehanelerinde görev yapmış olan bu azılı Faşist Mehmet Bozer idi. Ölüm hücreleri Mehmet Bozer ile birlikte Tecrit 1 Arka'ya sürekli mekan oldu. Fakat bu iki yüzlü yılan ilk geldiğinde dişlerini göstermedi. Tipik psikolojik işkence yöntemlerini uygula-

Yarak başlangıçta son derece iyi kalpli, yarımsever ve babacan görünmeye çalışıyordu. Adeta bir "baba" pozuna bürünüyordu. Gecele-ri koşu-şaları dolaşıp, ranzalardan tutuklular la sohbet ediyordu. Hastaları revire yollu -yor, sayım sırasında birisi öksürecek olsa hemen yanına gidip hatırını soruyor, özel so-runları olanlarla dilekçe yazmaları için il-g leniyordu. Mehmet Bozer'in bu ikiyüzlülü-ğü bazı devrimcileri daha kandırabilirdi. Mese-la 3. koğuşta ölüm hücrelerinden yukarıya çıktuktan sonra geriye döndüklerine pişman olan devrimciler, Ekim ortalarında yeniden tavrı koymuşlar, müthiş dayak yiyorlardı. Mehmet Bozer ilk geldiğinde dayağa karşı ol-duğunu, insanca yöntemlerden yana olduğunu söyleyerekti; 3. koğuştaki direnişçilerle ko-nuştu. Devrimciler onun tatlı sözlerine kana-rak "bir deneyelim" anlayışıyla açık tavrı koymaktan ikinci kez vazgeçtiler. Mehmet Bo-zer'in tatlı diline kanmakla ve ne kadar ha-ta ettiklerini bir süre sonra acı bir biçim-de anlayacaklardı.

3. koğuştakilerin bu kararsız tavırları Tecrit 1 Arka'nın üzerindeki baskıları da yoğunlaştırıyordu. Kararsızlık ve kuşku kok-su alan düşman, yıldırabilirim umduyla yük-lendikçe yükleniyordu. Aynı işkencedeki gibi Hele bir kez geri adım attırabileceği umudu belirsin, o bosluktan yararlanmak için ha-kim sınıfların yapmayacakları gey yoktur. Böyle tereddütler sezdikleri dönemde ölüm hücrelerindeki baskı ve dayak da yoğunlaş-ıyordu.

Tecrit 1 Arka'dakileri ölüm hücrelerine ilk indirdiklerinde arkadaşlar Açlık Grevi-ne başlamış ve mahkemelerinde kendilerine yapılan baskı ve işkenceyi dile getirmişler-di. Bu hakim sınıfları biraz geriletmişti. Hatta ilk 10-15 günlük cezayı, iki üç sefer-de yatırttılar. Fakat giderek adamlar pervas-sızlaştı. T.1 A'dakiler için Tecrit hücrele-ri artık büyük bir lüks olmuştu. Hemen hemen sürekli ölüm hücrelerindeydiler. Yukarı çık-a rıldıklarından kısa bir süre sonra bir baha-ne ile yakılıp dövülüyor, kafese atılıyor ve pesinden ölüm hücresine indiriliyordu. Ancak bütün bu süre içinde, Ekim ve Kasım boyunca her dayakta slogan atıyorlar hücreleri, kafe-fesleri, "Kahrolsun zulüm, Kahrolsun işkence !" diye inletiyorlardı.

Sırası gelmişken "kafes" hakkında da bir-iki söz söyleyelim. Kafesde 12 Eylül'ün A-bloğa ve devrimcilere sunduğu hediyelerden biridir. Bunlar A blok girişinde etrafı par-maklıklarla çevrili yaklaşık 10-15 metreka-relik yerlerdir. Yenifelenler ve cezalı olan-lar bu kafeslere konur. Kafesin başındaki nö-betçi er kafestekileri gözlemek, onlara aske-ri eğitim yaptırmak, aklına estikçede onları coplamakla görevlidir. Kafes uygulaması en onur kırıcı işkencelerden birisidir. Gelip-geçen herkesin gözü altındaki devrimcileri teşhir etmek için kullanılan bu hayvan ka-fesleri Direnme Savaşında söz edilen "kap-lan kafeslerini" andırmaktadır. Bu kafesle-rin gerek görünümü, gerek kullanımı birer hayvan kafesinden farksızdır.

İşte Tecrit 1 Arka; kafeslerde olsun, ölüm hücrelerinde olsun şanlı bir direniş örneği

verdi. Kasım sonları, Aralık başlarında veni-den bir Açlık Grevi yapılacağı söylentisi yaygınlaştı. Hatta tarih olarak da 22 Aralık'dan sözediliyordu. İdare bunun üzerine Tec-rit 1 Arka'ya son bir hızla yüklendi. 3. koğuşun kararsızlığından da cesaret alarak Tec-rit 1 Arka'ya yıldırabileceğini unuyordu. Böylelikle Mamak çapında bir Açlık Grevini-de engelleyebilirdi. Aralık başında ölüm hü-c-relerindeki işkencelere Albay Raci Tetik bizzat nezaret ediyordu. A blok'un işkence ekibi Yüzbaşı Mehmet Bozer, Yüzbaşı Tuna Ak-kurt, Teğmen Savaş ve Sayım Çavuşu Veysel Se-vim devrimcilere kan kusturuyorlardı. Karava-nalarla su getiriliyor ve devrimciler tepe-den tımağa ıslatılıyorlardı. Islak ıslak fa-lakaya çekildikten sonra bazen iki bazen üç kişi bir metrekareden küçük hücreye sokulu-yordu. Sonra bütün bodrum pencereleri açılıp insanlar ıslak ıslak ayaza hıtlakılıyorlardı. A blokta Temmuz Açlık Grevini başlatan 50 kişiden 15-20 kadarının 3. koğuşta bulundu-ğu nu önceden söylemiştik, 10 kadar devrimci de Temmuz'dan Aralık'a kadar tahliye oldu. Cez-a-sını alarak sivilce gitti. Yada v'... .. ka-pılıp direnişi terketti. Böyle kalan ve Teg-rit 1 Arka'ya toplandı. 20 kadar devrimci di-renişi Aralık 8'ın ilk haftası sonuna ka-dar sürdürdüler. Tecrit 1 Arka'nın direnişi gerçekten de A bloğun kasvetli zulüm orta-mında yüreklere mücadele coşkusu veren bir kıvılcım gibiydi. Yanlız direnişi sürdürenle-rin kendi siyasetlerinden olanlar değil, di-ğ-er siyasetlerin kitlesi ve askerler dahi Tecrit 1 Arka'nın direnişine olan saygıları-nı dile getirmeden edemiyorlardı.

A blok'un koğuş ve avluları Faşist marş-larla, askeri eğitim yapan devrimcilerin a-yak sesleriyle çınlarken, ölüm hücrelerinde devrimci marş ve türküler v'... .. Hele yoldaşlarımızın Parti şebekelerimizin isimleri-ni, Parti ve Ordu marşlarını, Ölüm hücrele-rinde Kızıl Bayrak gibi dalgalandırdılar. Ne yazık ki bu coşkulu direniş, sonunda yenilgi-ye uğradı. Kuşkusuz bundaki esas etken, da-ha önce de söylediğimiz gibi eylemin baştan "sol" ve maceracı olması, kitleden kopukluğu idi. Ancak tali planda Mamak cezaevindeki kitlenin çoğunluğunu oluşturan Dev-Yol, HK-Kurtuluş, özellikle Dev-yol siyasetinin tutarsız ve kararsız tavrı, kendi gurubunun çıkarlarını ön plana çıkaran tavırları yeni-nilgiyi etkiledi.

22 Aralık'da 'toptan Açlık Grevine başla-nılacak' tesbitleri olmakla birlikte, son a-na kadar yoldaşlarımıza kesin bir cevap ve-rilmedi. Sonradan anladığımızı göre, Açlık Gre-vine başlama tarihi 22 Aralık olarak çok ön-ceden tesbit edilmişti. Fakat Temmuz'dan be-ri, direnenlerden bu tarih özellikle saklan-mıştı. Çünkü bu tarihe kadar direnişi sürdü-rürlerse, Mamak cezaevi çapında onların dire-nişine katılma görünümü doğacaktı. Grup çık-a-klarını devrimin çıkarları önüne çıkaran önder konumlardaki kişiler Açlık Grevi ile ilgili sorunları kendi kitlelerinden de giz-lettiler. Böylece, Açlık Grevinin yenilgi or-tamı da hazırlanmış oluyordu. Oysa, kısa bir süre sonra genel Açlık Grevinin başlıya-çağını bilselerdi, Tecrit 1 Arka'daki dev-rimciler ne pahasına olursa olsun direnişi

MAO ZEDUNG YOLDAŞI ANIYORUZ

Dünya ve Türkiye proletaryası 9 Eylül 1976 yılında büyük öğretmen Mao Zedung yoldaşı kaybetti. Mao Zedung Yoldaşının ölümü kuşkusuz başta Çin proletaryası olmak üzere, Dünya proletaryası için büyük bir kayıptır. Mao'nun ölümünün; gerek Çin'de revizyonizmin gelişip iktidarı almak için pusudâ beklemesine, gerekse modern-revizyonizmden gıdasını alan oportünist ve troçkist çizgilerin tohumlarının tomurcuklanmaya yüz tuttuğu bir döneme rastlaması; kaybımızın ne kadar büyük olduğu bugün daha açıkça görülmektedir. Ama bu boşluklar geçicidir.

Sınıf mücadelesinin deneyimiyle doğruluğu kesinkes kanıtlanmış Marksizm-Leninizm ilkeleri tarihin bir çok döneminde karartılmaya saptırılmaya ve onu emperyalizm ve gerici-lik için zararsız hale getirilmeye çalışıldıysada, geçici kayıplar ve yenilgilere rağmen Dünya proletaryası için klavuz ve rehber olmaktan çıkarılmadı ve çıkarılamayacaktır.

Bugün Mao Zedung'u; dünya ekonomik krizinin derinleştiği ve emperyalist haydutların özellikle de ABD ve Rus sosyal-emperyalizminin üçüncü dünya savaşına hızla hazırlandıkları, siyasi ve askeri manevralarla darbe tezgahlama ve yeni güç denemeleriyle yerel savaşları kışkırtma ve katliamlar düzenledikleri şartlarda anıyoruz.

Orta-Doğu'da ABD emperyalizminin gülmündeki tertiplerle, Filistinlilerin vahşice katledilmesiyle işlenen insanlık düşmanlığının en iğrenç örneğini yaşarken, büyük öğretmen Mao Zedung'u emperyalizme karşı Çin halkının kararlı mücadelesine önderliğini anım samadan edemeyiz.

Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra Uluslararası Komünist Hareket içinde 180 derece dönekleşen Enver Hoca'nın başını çektiği, Marksizm-Leninizme yeni bir saldırı cephesi daha başladı. Mao Zedung yoldaşın şahsında en adi çarpıtma ve demogojilerle M-L'in temel ilkelerine yönelen bu saldırılar sonucu, uluslararası planda yeni saflaşmalar baş gösterdi. Bir yandan Mao Zedung'u "karşı devrimci" ilan eden Enver Hoca ve gurakası bu saldırılarını doruk noktasına ulaştırırken; diğer yandan sözde AEP'nin Mao'yu toptan redetmesine karşı çıkan daha sinsî, temelde aynı çizgiden kaynaklanan AMLP'nin başını çektiği başka bir akım ortaya çıktı.

Bu akımdan etkilenen ve Partimizin YD teşkilatında çöreklenip, Partimize aynı görüşleri aktarıp hakim hale getirmeye, bunu yaparken de başına buyruk ve disiplinsizce hareket edip, özellikle buldukları bölgede disiplinsizliklerini had safhaya ulaştırılan ve Partimizin M-L çizgisini karartmaya, bulanıklaştırmaya çalışan; ancak maskeleri kısa sürede açığa çıkan, içimizde hayat bulamayınca ayrılıp Yurt Dışında kümelenen bir grup müteci revizyonizminin Mao Zedung'a ve Partimize saldırılarını devam ettirdiği koşullarda M.Zedung'u anmaktayız.

Bu saldırılara karşı bazı eksiklik ve ha-



talarına rağmen M-L'i ve M.Zedung'u savunan Parti ve örgütlerde vardır. Partimiz bu saldırılara karşı verdiği ideolojik mücadelede yeterli olamamıştır. Ve önümüzde bu saldırılara karşı M-L'i savunmayı acil bir görev olarak görmektedir.

M.Zedung'un ölümünden sonra bir darbeyle iktidarı ele geçiren Üç Dünya'cı modern-revizyonist Hua Kua Feng ve Teng Siao Ping klikleri kapitalizmi adım adım restore etmişlerdir. Mao'nun ölümünden sonra yaptıkları karşı-devrimci kampanyalarla M.Zedung'u adice karalamaya başladılar. M.Zedung'un M-L çizgisini savunanları karşı-devrimci yöntemlerle susturmaya, tutuklamaya girişerek iktidarlarını sağlamlaştırdılar. M-L'lere, devrimcilere karşı el ele veren Teng ve Hua kliklerinin birbirleriyle dalaşmaları geçtiğimiz Eylül ayında ÇKP'nin 12. Kongresinde Hua taraftarlarının tasfiyesiyle sonuçlandı. Bugün Mao'ya saldırılarını daha da açıkça sürdüren bu karşı devrimci elebaşlarının bütün çabalarına rağmen özellikle ordu içerisinde Mao Zedung'u savunanları yok edemediler ve de kolay kolay yok edemeyecekler.

Yakın tarihimizde M.Zedung'un şahsında M-L'izme saldıranlar yalnızca ne örnek Enver Hoca ve şürekasıdır ne de Üç Dünyacı modern-revizyonist Teng ve Hua klikleridir, M.Zedung'a en hayasız saldırıları ilk sürdüren Sovyetler Birliği'nde iktidarı gasp eden Kruşev ve Brejnev klikleridir.

SEKP 20. Kongresiyle iktidarı ele geçiren modern-revizyonistlerin, Stalin'in şahsında M-L'e saldırılarının karşısında M.Zedung'u bulunca kinbir türlü hile ve entrikalarla M.Zedung'u suçladılar.

Neden M.Zedung yoldaş her türlü modern-revizyonist ve oportünistlerin nişan tahtası haline gelmektedir ?

Çünkü O, M-L'in evrensel ilkelerini Çin'in özgül koşullarına uygulayarak yarı-sömürge yarı-feodal ülkesini emperyalizmin boyunduruğundan kurtarıp, anti-emperyalist, anti-feodal, proletarya önderliğinde Yeni Demokratik

(İKK EGE H. BÜROSU)

OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR, FAŞİST CUNTANIN İZMİR'DEKİ İŞKENCEHANELERİNDE KATLEDİLDİ!

12 Eylül Askeri Faşist darbesinden bu yana; emekçi halka, devrimcilere azgınca saldıran Faşist Cunta, bu güne kadar onlarca yurtseveri, devrimciyi, komünisti pusularda, darağaçlarında, işkencelerde katletmiştir.

Parlamento maskeli dönemlerde de çalışan işkence tezgahları, 12 Eylül gibi Askeri Faşist diktatörlükler döneminde daha da hızlanmış, her türlü insanlık dışı işkence metodlarıyla çok devrimci kanı akıtılmıştır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, sınıf mücadelesini yok etmek amacıyla baskıyı, zulmü ve işkenceyi ülkenin her köşesinde uygulamış, işkence tezgahları büyük şehirlerden tutunda en ücra köşelerde bile işlemiştir. Halkımız; önderlerini, nice yiğit neferlerini bu tezgahlarda şehit vermiş, destanlar yaratmıştır.

İşte bu tezgahların harıl harıl çalıştığı yerlerden birisi de İzmir Emniyet'idir. 12 Eylül'den önce olsun, sonra olsun polisin eline düşen her ilerici, devrimci bu kurumda işkenceye çekilmiş, en alçak saldırılara uğramıştır. Bu saldırılarda kimi çok katlı binalardan atılıp "intihar" süsü verilmiş, kimi de yoğun elektrik akımı sonucu öldürülüp bir kenara bırakılmıştır.

Munzur Geçgel yoldaşımız, İzmir işkencehanelerinde en acımasız işkencelerle katledilmiştir. Yoldaşımızın dışında Dev-sol'dan Ömer Aydoğmuş arkadaşta bu işkencehanede alçakça katledilmiştir. Ayrıca isimlerini tesbit edemediğimiz iki devrimci daha 12 Eylül'den sonra İzmir'de işkence altında öldürülmüştür.

Bunlara şimdi bir yenisi daha eklendi. Bu da Partimiz taraftarı Osman Özcan Doyuranlar'dır.

Osman Özcan arkadaş, Faşist kolluk kuvvetlerince Haziran ayı içerisinde göz altına alınmış, Ekim ayı içerisinde de öldürülmüştür.

Osman Özcan arkadaş, 12 Eylül öncesi Partimize destek sağlayan, verilen görevleri yapan bir sempatizanımızdı. 12 Eylül'den kısa bir süre sonra yakalanan Osman Özcan arkadaş, yine yoğun işkenceye uğramış, bu işkenceler sonucu kısmi olarak çözülmüş ve gerilemişti. Ancak öldürülmesinden kısa bir süre önce "Gücüm oranında Partiye yardım etmek istiyorum. Benimle ilişkiye geçin" diyerek ilişki istemişti. Özeleştirisi vererek yeniden veniden bir şeyler yapabilme isteğini göstermişti.

Partimizde Osman Özcan arkadaşla ilişkiye geçmiş, onu sınıf mücadelesine kazanma konusunda yardımcı olacağını iletmisti. Ancak bu ilişki süresi içinde faşist kolluk kuvvetleri Osman arkadaşını tekrar almışlar ve katletmişlerdir. Hakim sınıflar ve onun uçakları resmi faşistler, bir ilericiyi, bir devrimciyi daha katletmişlerdir.

Siz ey işkenceci katiller ! Bu yaptıklarınızın yanınıza kalacağını sanıyor musunuz ?

Siz ey faşist Cuntacılar ! Bu baskı, zulüm ve bu ihanet yanınıza kalır mı ?

Siz ey kompradorlar ve toprak ağaları ! Partimizin önderliğindeki Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelemizi durdurabileceğinizi sanıyor musunuz ?

Böyle sanıyorsanız, hepiniz yanılıyorsunuz. Zaten her geçen gün ve sosyal pratik size bunu gösteriyor, gösterecektir.

Bizler yine haykırıyoruz ! Sizin tankınız topunuz, işkencehaneleriniz ve bütün faşist kurumlarınız, Halk Demokrasisi ve Sosyalizm mücadelemizi durduramayacaktır!

Hiç bir güç, Halk Savasının ışıklı yolunu karartamayacaktır. Tüm bunların hesabını tek tek sorup sizi tarihin çöplüğüne gömeceğiz. Bunu unutmayın !

- * KAHROLSUN İŞKENCECİ FAŞİST CUNTA !
- * OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR'I KATLEDEN ELLER BİR GÜN KIRILACAKTIR !
- * HIÇ BİR GÜÇ, ÜLKEMİZDE VERİLMEKTE OLAN DHD VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAKTIR !
- * YAŞASIN PARTİNİZ TKP/ML, TİKKO, TMLGB !

(İKK EGE H. BÜROSU)

MUSTAFA ÖZENG

....Özgürlüğü özgürlük savaşında yaşamış, özgürlüğü ölümle kucaklamış, ölümü teslimiyete yeğlemiş yiğit bir devrimci..

Mustafa Özeng THKP-C Devrimci-Yol savaşçılarındandı. Eilebildiğimiz kadiriyle, 12 Eylül'den önce Patron-ağa devletinin emniyet örgütü tarafından aranılıyordu. 12 Eylül sonrasında Tarsus'da yakalandı, Tarsus karakoluna getirildi. Hiç bir heyecan ve yılmaya kapılmadan, karakolda eline geçirdiği silahla karakolda bulunan dört emniyet görevlisini öldürerek düşman elinden kaçtı. Daha sonra Adana'da tekrar kendi hatası yüzünden yakalandı. Patron-ağa devletinin uşak mahkemesi hakkında tek celsede idam kararı verilip, cezası infaz edilene kadar da hiç bir ideolojik gerileme göstermeden, devrime, halkına ve mücadeleye yoldaşlarına olan güvenini yitirmede. Ölümü inanç dolu özgürlük sloganlarıyla kucakladı.

Bu kararlı ve onurlu devrimci; Hakkında idam kararı verildikten sonra, hücrelerinde yazdığı bir şiirini kadınlar koğuşuna atmıştı. Oradaki devrimci bacılar tarafından dışarı çıkarılmış, şiir Parti örgütümüze kadar ulaşmıştır.

Mustafa Özeng, şiirinde; hakkında verilen ölüm kararına meydan okuyor. Devrime, Sosyalizme ve emekçilerin büyük örgütlü gücüne güvenini dile getiriyor. İnançlarına, doğal imgelerle sanatsal öz veriyor.

Biz bu şiiri yayınlamayı kendimize devrimci bir görev bildik. Proletaryanın devrimci sanat ve kültürünün yaygınlaştırılması ve örgütlendirilmesi açısından bunu zorunlu gördük.

(Devamı sayfa 2'de)

Halk Tiyatroları, Devrimci kültürün bir parçasıdır. Zellikle Çin'de uzun ve yaprattıcı Halk Savası yılları boyunca bu amatör tiyatrolardan çokca yararlandığını biliyoruz. onradan tiyatro geleniği Sosyalist kültürün yayılması için araç olarak kullanılmış ve Mao Zedung yoldaş önderliğinde başlatılan büyük kültür Devrimi yıllarında dahada yaygınlık kazanmıştır.

Bizde devrimci kültürü yaymak, devrimcilerin mücadelesine ve direniş ruhunu pekiştirmek, kitleleri eğitmek için tiyatro faaliyetlerinden yararlanabiliriz ve yararlanmalıyız. Bir tiyatro oyunu, kolektif olarak oyunun kaleme alınışından, sahneye koyma ve oynamaya kadar uzanan çalışmalar, devrimcileri ve halktan kişilerin, severek katıldıkları eğitici bir araçtır.

Geçtiğimiz yıl bir askeri cezaevinde, M. Zeki Şerit yoldaşın ölüm vildönümü için bir oyun kaleme aldık ve oynadık. Alışlagelmiş bir anma toplantısı yerine, böylesi bir oyun, çok daha anlamlı ve eğitici oldu. Bilebildiğimiz kadarıyla yoldaşın yaşamından ders çıkarılacak noktaları yansıtmaya çalıştık.

Oyunun diğer bir yararı aynı kömün içinde yer aldığımız başka siyasetlerden bazı arkadaşlarında oyunda yardımcı roller alarak bize katkıda bulunmalarıydı. Böyle bir eylem birliği aramızdaki devrimci ilişkileri pekiştirdi. D. Yol - H. Kurtuluşu ve Kurtuluş bu doğru, devrimci dayanışmayı eleştirerek söyle dediler: " Z. Şerit'in Kömünist olduğunu dile getiren, onun ideolojik ve siyasi görüşlerini sayan bir oyunda rol almak, kendi ideolojimizden taviz vermek olur. Diğer siyasetlerden oyuna katılanlarda ahbap-çavuş ilişkileri adına kendi ideolojilerinden taviz veriyorlar."

Biz ise bu eleştirilere karşı şunu savunuyorduk: "Bu anlayış devrimcileri, birbirlerinin bildiri dağıtmalarını veya yazmalarını engellemeye kadar götürür. Buda yanlıştır. Biz halk için Demokrasiyi savunuyoruz. Halk içinde gördüğümüz siyasetlere söz hakkı tanınmasından, onlara en geniş Ajitasyon-Propaganda olanakları tanınmasından yanayız. Hatta öyle ki, gerektiğinde farklı siyasetlerden devrimciler Ajit. Prop. da da birbirlerine yardımcı olabilmelidirler. Meselâ bir yörede ben bildiri dağıtmak istiyorsam ve silâhım yoksa bir başka siyasetten silâh isteyebilmeliyim. Başka siyasetlerin Ajit-prop. sana yardımcı olunmamalı anlayışını bu noktalara kadar götürürsek sonunda, diğer siyasetlerden kişilere silâh yardımı yapmak söyle dursun, onların bildiri dağıtmasını silâhla engellemek gibi yanlış noktalara bile vardırabiliriz. Geçmişte bunun birçok örneklerini gördük ve bunlar devrimcilere çok zarar verdi. Halk kitlelerinin güvenini sarstı. Bu gün bu hataları asma- bulmuş ve devrimciler arasında daha sağlıklı ilişkiler kurulmaya çalışılmaktadır. Bu doğru anlayışla, Türkiye İhtilâli Kömünistler Birliği, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesinden bazı arkadaşlarında katılmalarına ile birçok şartlar gökârında cezaevinde sürekli olarak çalışmaya dayak, küçük bhanşelerle sürekli aranmalar oluyordu. Çoğu, kapı mazalındaki bir asker tarafından sürekli gözlemleniyordu. Oyunu 15-20 m. lik bir mutfak aralığında oynamak zorundaydık. Oyuncular, seyirciler perde arkası hep bu daracak aralıkta idi. Bütün olanaksızlıklara karşın, oyunun içten ve ders verici nitelikleri çok beğenildi. Bu tür bir oyunun oynanmasına karşı çıkan çabamız "grupçu tekkeçi" diye karalamaya çalışılan diğer siyasetlerden bazı arkadaşlar bile göz yaşlarına tutmadılar. Oyunumuzun amacı sadece Zeki Yoldaşın anmak değildi. Baş amacımızda dahil bu değildi. Baş amacımız Zeki yoldaşın yaşamından ders çıkararak iş kende direnme konusunda devrimcileri eğitmektir. Özellikle ilk düştüğe hata yapan, hatta yoldaşlarının yakalanmasına yol açan devrimciler henüz herşey bilmedi, kendilerini asabilirsiniz, henüz önünde uzun bir mücadele var. Baş amacımız Zeki'yi kendine örnek alarak, istiyorduk. Halkın Eylül sonrası çözümlerinin çörebilme gibi gettiği ve cezaevlerinde Zeki devrimcilerin bunun acısı ile yandıları, çoğu devrimcilerin bu yüzden yalınlaş ve karamsarlığa düştüğü bir ortamda, böylesi bir oyunun tüm devrimciler açısından iyi bir ideolojik eğitim olarak düşünüyorduk. Zeki yoldaşın anmak için böylesi bir oyundan daha uygun ne olabildi? Baska yerlerde de sahneye konabileceğini düşünerek, bu yıl M. Zeki Şerit'in anısına bu oyunu İ.K.K. okuyucularına alet ediyoruz."

BİRİNCİ PERDE

Bu perdede amacımız Zekinin devrimci çalışmalara ilk başladığı üniversite yıllarını yansıtabilmektir. M. Zeki mahkeme ifadesinde devrimcilerle ilişkisinin üniversite yıllarında kurulduğundan söz etmekte ve "benim gibi birer halk çocuğu olan devrimcilerle kaynaştık" demektedir. Bu perdedeki birer amacımızda Zeki'nin babasının onun devrimci olmasına karşı başlangıçtaki tepkisini dile getirmektedir. Hatta bu yüzden o babasının kendisini polise teslim ettiğini duymuştur. Sonradan babası Zeki'nin mücadelesine saygı duyaçaktır.

Perde açıldığında yoksul bir işçi gecekonduusunun içi görülür. Bu Mehmet Zeki Şerit evidir. Zekinin annesi ile babası otururlar. Baba çekiçe tenেকে düzeltmektedir. Anne el işi yapar. Bir yandanda konuşurlar.

Baba:--Hurdacının çırağı bu gün uğradımı?

Anne:--Uğradı yarın yine gelirim dedi. Öncekilerin parasını da bıraktı.

B- İyi iyi 3-5 kurşta oradan gelir barı ! (bir süre sessiz çalışırlar)

B-Saat kaç oldu?

A-Sekizbuçuk var herhalde.

B-(Aksilenerek) sofrayı ser artık açtık.

A-Biraz daha bekleseydik oğlan neredeyse gelir.

B- (Ananın taklidini yapar) biraz daha

bekleseymişiz ! Zaten bu oğlana boy-
le sımartan sen değilmişin? O beni
gelip bekleyeceğine, bu yaşında ben
gelip onu bekliyorum. Gece yarısı eve
gelir, eve 5 kuruşluk faydası olmaz.
Anasına sorarsan yine de onun oğlu
bir tanedir.

A- İyidir, iyidir ya benim oğlum ne yap-
tığını bilir.

B- Bilir ya bilir ! Allah için, çok bi-
lir, bak emminin oğluna! Oğlan hırslı,
nasıl çalışıyor. Kafasına koydu
zengin olacağım diye. Dedi mi yapar o
oğlan. Birde bizimkine bak! Sabah ak-
şam avare avare gezer dolaşır.

A- İyi ki bir emminin oğlunu taktın ka-
faya... O da adam olsa yanmam. Züppen-
nin, sünepenin teki. Bütün gün karı-
kız peşinde !

B- Sen daha onları beğenme. Bak o senin-
pek beğendiğin oğlum başına ne işler
açacak ? Bu saatlere kadar kim bilir
neyle uğraşır ? Ser dedim sana şu
sofrayı !

A- Bağırma öyle, seriyorum işte..

Ana sofrayı serer, çorbayla ekmeği ge-
tirir. Babaya da bir kaşık koyar. Sonra kendi
si yine işini alıp oturur. Baba ona ters
ters bakar, sonra çıkışır.

B- Ne o, ben tek başıma mı yiyeceğim ?

A- Benim iştahım yok.

B- İştahı yokmuş. Şuna o sürtük oğlana
bekliyorum desene...

A- Tamam, oğlana bekliyorum işte.

B- (İyice bağırır.) Sana ye dedim, sonra
çok fena olur bak !.. Bunca yıl çalış-
dın, sonra bir lokma ekmeğe boğazına
dursun. Sofrada çoluk çocuk yok, tek
başına yemek ye, yeter be !

Ana bir kaşık alır, iştahsız iştahsız
bir iki lokma yer. Baba ters ters ona bakar.
Tam o sırada kapı çalınır, ana Zeki geldi sa-
narak sevinçle kapıya koşar, gelen iki kara-
kol polisidir. Evdekileri ürkütmemeye çalışı-
rak, ama yine de küstahça, içeriye girerler.
Ana ile baba şaşkın ve telaşlıdır.

B- Buyrun memur bey ! Hayırdır inşallah!
Bu güne kadar hamdolsun kara-
kolla benim hiç işim olmadı da!

1. Polis- Önemli bir şey değil, Mehmet Zeki
Serit senin oğlum mu?

B- Oğlum ya, üniversiteye gidiyor.

1. Polis- Nerede şimdi ?

B- Nerede olacak, okuldadır. Okuldan çı-
kar, eve gelir.

1. P- Okul ha ? Bu saat okul için çok geç
değilmi ?

B- Ne bileyim, belki bir işi çıkmıştır.
Ya da emmisi gile gitmiştir. Bazen o-
kuldan çıkınca oraya uğrar. Birazdan
gelir belki de.

1. P- İyi, o yokken biz isimize bakalım.
(ikinci polise döner. Sen şöyle bir
bak bakalım. Fazla dağıtma ya!..)

İkinci polis etrafı karıştırıp aramaya baş-
lar. Dolaplara, raflara bakar. Ana, telaşlı te-
laşlı, onun döküp dağıttıklarına geri yerine
koymaya uğraşır. Polis, rafın arkalarında bir
yerden bir kitap çıkarır. Birinci polise gös-
terir. İkisi birlikte anlamlı anlamlı kafa-
sallarlar. 1. polis babaya dönüp "bu ne?" diye

B- Kitaploğlum mühendis okulunda okuyor
1. P- Demek mühendis okulunda Lenin'in ki-
tabını okutuyorlar ha!
Bak amca! Şimdi sana bir zarar gelsin
istemiyoruz. Ama sen bu oğlana sahip
çıkma, seninde başın derde girer.
Oğlum gelince mutlaka karakola getir
ifadesini alıp salacağız hemen...

Polisler çıkar. Ana sezsizce bir kenarda
ağlamaya başlar. Baba, "bugüne kadar kapıma
polis gelmemiştin, nedir bu başıma gelen diye
söylenmektedir. Baba, Zeki gelince karakola
teslim etmekten yanadır. Ana iyi olise gü-
ven olmaz, Haticedgilin oğlunu... Övmüş-
lerdi" diye itiraz etmektedir. İstese onu a-
zarlamaktadır. "Hükümetin polisi... İlan mı
söyleyecek. Kılına zarar gelme... İfadesini
alıp salacağız hemen demedi mi?.. Ser. O sı-
rada kapı çalınır. Ana koşup aç. Zeki gel-
miştir. Ana ona sarılır. Zeki'de... Kını öper
hemen çeketini çıkarıp verir. (Çeketin kolla-
rında boya vardır. Anasına sezsin, babası
görmeden yıkamasına tembih eder. Olunra baba-
sını selamlar. Baba hiç oralı olm... Zeki, "ne
var?" der gibisinden anasına bakı... İyile so-
rar. Anası, "bir şey yok!" diye iş... eder. A-
cele acele sofrayı kurar, çorbayı... İtir. Ze-
ki ile anası yemeğe başlarlar.

Z- Baba, sen yemiyormusun?

B- Bu saata sofrayı durmaz. Ben... gün bi-
le babamın üstüne eve varmadım. Bir-
de sana bak... Sende, bir gün olsun
benden önce eve varmış değilsin. Ne-
rededin bu saata kadar?

Z- Baba işim vardı!

A- Çocuğun boğazına dizmede, iki lokma
ekmek yesin.

B- Sen sus, karışma! İşmiş... senin evle
okuldan başka ne için olabilir? Şu
okulu bitir diye gözünün içine baki-
yoruz. Bak fabrikada oğlum yerinde,
aha senin kadar mühendisün önün...
"evet efendim, öyle efendim!" diye i-
ki büküm duruyorum. Oysa budala, be-
nim bildiğimin yarısını bilmez... Ne
den? Aman Zeki okusun, benim gibi ol-
masın! Okusun dış boynu bükük olma-
sın! Okusun da iki büküm durmasın!
Ama nerde?

Z- Mühendis olayım da o budala gibi sa-
ğa, sola emir mi yağdırayım?
(Babası homurdanır, cevap vermez.)

Z- Baba, kaç senelik işçisin?

B- Kaç senelik mi? Nebileyim ben, kendi
mi bildim bileli işçiyim.

Z- Baba, hiç düşünüyor musun, biz niye
böyleyiz? Niye hiç iki yakamız bir
araya gelmiyor? Niye bütün gün çalı-
şıp, didiniyorsun da... orba, yine
çorba içiyoruz?

B- Ne bileyim niye? Her... o yüzden
diyorum ya sana, oku... u da be-
nim gibi olma, oku da... kurtar di-
ye...

Z- Peki baba, diyelim ki... seni kur-
tardım. Ya Kaçti Babay... m kurtara-
cak? O, çalışamayacak... ar yaşlı!
Oğlu da iş kazasında... B. Kaldı mı
gelini ve 5 torunu ile... tada ? Si-
gortadan da 5 kuruş par... rmediler.

Söyle baba, onları kim kurtaracak ?
E- Ne bileyim kim kurtaracak? Torunu bü-
yüsün, sonra kar'eci... (Baba düşünür, i-
şin içinden çıkamaz.) Amaan ne yapayım
yani. Onları da biz kurtaramayız ya !
Z- Ya Hatice anaları, baba? Ya Topal Hüs-
niye'yi, ya Çakırın Yusuf'u?
E- Ne yapayım yani? Hepsini bizmi kurta-
racağız ?

Z- Biz kurtaracağız ya baba! Biz, hepimiz
Bir düşün baba. "yetti artık" dediğimi-
zi bir düşün. Aslında o kadar çoğuzki.
..Bir kenetlensek birbirimize...

B- Oğlum, sen ne diyorsun? Bu dediğin ola-
cak şey değil. Bu düzen böyle kurulmuş
böyle gider.

Z- Bu düzen değişir baba ! Bak bir sürü
ülkede emekçiler ayaklanmış, düzeni
yıkamış... Rus'yadaki, Çin'deki devrim-
leri düşün baba!

B- (Birden, asıl amasından ayrılıp Zeki i-
le sohbe te daldığını farkedir. Kızarak
bağırır.) Devrim, devrim ! Bir Zeki ö-
ne koşacak, devrim diye, ondan sonra bu
düzen yıkılacak... Sen bunlara boş ver.
Zeki. Sen söyle bana, söz veriyormusun,
bir daha dosdoğru eve geleceğine? Okul-
dan eve, evden dosdoğru okula gideceği
ne?

Z- Böyle bir şey için söz veremem baba!
Seni sayarım ama yapamayacağım bir
şey için söz isteme benden...

B- İyi, benden günah gitti, bunu kendin is-
tedin. (Bağırarak kalkar, ceketini gi-
yer. Kapıdan çıkarken anayı yavaş ses-
le tehdit eder. "Oğlana bir şey sezdin
me, sonra çatını budunu ayırırım." der
ve gider.)

Ana, kapıdan döndüğünde yavaş sesle ağlar
"Oğlum, niye böyle yapıyorsun; gelirim baba
desen ne olurdu, şimdi iyi mi oldu?" gibi
sözlerle yakınır. Zeki anasını avutmaya ça-
lışır. İşi şakaya boğmaya uğraşır. O sırada
gözü, polislerin rafın arkasından çıkardığı
ve ortalığa bıraktığı kitaba ilişir. He-
men alır, anasına "bu nereden çıktı?" diye
sorar. Anası daha yüksek sesle ağlamaya baş-
lar. "Polisler" diye geweler. Zeki ne olup
bittiğini anlamak için telaşlı telaşlı ana-
sı ile uğraşırken babası, iki polisle birlik-
te içeri girer. Karakola Zeki'nin geldiğini
haber vermiş, Zeki'yi kendi elleriyle tes-
lim etmiştir. Zeki, "nasıl yaparsın baba?"
diye haykırır. Polisler, kollarına girip o-
nu çıkarırlar. Baba sıkıntılıdır. Ana ağla-
yarak babaya söylenir, "kendi ellerinle tes-
lim ettin, oğlum Zekim " diye döğünür. Baba
da, "ifadesini alıp yollayacaklarım, uzun
etme artık. Hem iyi oldu. Belki ders olur da
bundan böyle eve vaktinde gelir." diye ce-
vap verir. Ama huzursuzdur, sıkıntılı bir
bekleyiş içinde saatler geçer. Baba oturdu-
ğu yerde uyuklar, ana gözünü kırpmaz, sabah
olmuştur. Ana, tam babayı uyandırıp, "git şu
oğlanın peşini bir ara. Öldürdüler mi ne et-
tiler?" diye sarsarken, kapıya bir şey yi-
ğilir. Gelen Zeki'dir. Dayaktan bitkin durum-
dadır. Ana ile baba onu zorlukla içeri alır-
lar. Ana bir yandan Zeki'ye seslenmekte, bir
yandan da babaya söylenmektedir. Zeki bit-
kin bitkin "nasıl yaptın baba? Komprador

patron-ağanın itine beni nasıl teslim et-
tin baba, onlara nasıl inanırsın baba?" diye
mırıldanır. Şimdi babada pişmandır. Zeki'yi
rahatlatmaya, ona su içirmeye çalışırlarken
perde kapanır.

İkinci perde:

Bu perde de Zeki'nin ilk işkence tecrübe-
sini yansıtmak istedik. Zeki bu ilk sınav-
dan yüzaka ile çıkamamıştı. Artık kullanı-
mıyor diye düşündüğü bir evi polise vermiş
ve bu yüzden bir arkadaşının yakalanmasına
yol açmıştı. Biz bu perde de Zeki'nin yeni-
gisine yol açan iç mücadeleyi yansıtmak is-
tedik. O'nun içindeki iki çizginin burjuva
ve proleter yanların mücadelesini sergile-
dik. Başlangıçta güçlü olan Komünist sesin
giderek zayıflamasını, buna karşılık gerici
sesin, başta güçsüzken giderek güçlenip Ze-
ki'ye boyun eğdirmesini vurguladık.

Perde açılmadan önce bir konuşmacı şu ko-
nuşmayı yapar:

Zeki, ilk karakol macerasından, babasının
umduğu gibi akıllanmış olarak çıkmadı. Ter-
sine, daha aktif bir biçimde mücadeleye a-
tıldı. Artık TKP/ML önderliğinde ve TİKKO
saflarında savaşıyordu. Doğu Anadolu'da kit-
le çalışması içinde bulundu, çeşitli eylem-
lere katıldı. 1973 yazında, İstanbul'da bu-
lundukları ev polis tarafından basıldı. M.
Zeki ve yanındaki bacı, çatışmaya girdiler.
Bir yandan da, polisin eline geçmemesi için
evdeki belgeleri yakarak yok ediyorlardı.
Mermi bittiğinde M. Zeki, konserve kutularına
na alçı doldurarak polise savuruyordu. Bun-
ları bomba polisler korku içinde ka-
çıyorlardı. Böylece vakit kazanan yoldaş-
lar belgeleri yokettiler, evde yangın çıkar-
dılar. Nihayet polis, onları yaralı ve duman-
dan boğulacak bir durumda teslim alabildi.
Şimdi Zeki işkencede idi. Her komünist ve
her devrimci için sınıf mücadelesinin en
çetin sınavlarından birisinde düşmanla yüz-
yüze ve yapayalnızdı. Zeki'yi fiziki işken-
ce ile çöktürmeyen polis şimdi de psikolo-
jik baskı ile onu teslim almaya çalışıyor-
du.

(Konuşmacının sözü bitince perde açılır.
Perde gerisinde, sahnenin iki yanında, seyir-
cilerin göremeyeceği biçimde iki kişi yer
alır. Sol taraftaki gür bir sestir. Bu, Zeki-
nin içindeki Komünist yanı seslendirecek-
tir. Sağ yandaki ise, "eki'nin içindeki bur-
juva yanı seslendirecek olan kişidir. Per-
de açıldığında, bu iki kişi sessizdirler.
Sahnece görünen iki işkenceci askıda Zeki-
yi dövmetedirler. Bunlar, lümpen giyimli, i-
ri-yarı, serseri kılıklıdır. Birde, iyi
giyimli, onların emri olduğu anlaşılın, ses-
sizce ve işaretle emir veren üçüncü işken-
cesi vardır. Zeki'ye dayak atanlara, durma-
rını işaret eder. Sonra, sanki yeni gelmiş
ve Zeki'yi ilk görüyormuş gibi bir tavırla
konuşmaya başlar:)

İşkenceci- Vah vah ! Sana ne yaptılar
böyle !

- Yahu, insan bu hale sokulur mu? İndi-
rin şunu ve çıkıp gidin. Biz biraz baş-
başa konuşacağız.

(İki polis Zeki'yi indirmelerini işa-
ret eder. Onlar çıktıktan sonra Zeki ile ko-
nuşmayı sürdürür.) (DEVAMI GELECEK SAYIDADIR)

Bugün 12 Haziran Cumartesi.
 Bir gazete haberi !
 Siyonizmin azgın, kanlı dişleri,
 Üç günde öldürmüş on bin sivili.
 Bu gün 12 Haziran 1982 Cumartesi;
 Her yerde kan, barut, işkence, ölüm mitralyöz
 sesleri,
 Her yerde direniş, öfke, şiddet, başkaldırı
 nöbeti.
 Her yerde söylevler, konferanslar, demogoji.
 Her yerde darağacı, kursun, manyeto, ölü
 bedeni.

* * * *

Bu gün Haziran'ın 12'si, yıl 1982, gün
 Cumartesi.

Bir gazete haberi !

Bayan Thatcher diye birisi !
 "Amacımıza ulaşacağız" diyesi...
 Bir yanda açlık, sefalet, kemiğe yapışmış
 mıldeler..
 Bir yanda Dünya Futbol Kupası Renkli....
 Öte yanda hapisçineler, hapisler,
 hapsedilmiş halkların sesi...!

* * * *

Bu gün Haziran 12...
 İlk Yazdayız. Gecenin ileri bir saati.
 Burası Buca Cozaevi hücresi...
 Asılırsa içimizden birileri.
 Duracak mı Halkın coşan sesi ?

S.

BU GÜN DOĞANA

Sen, güneşin sınısıcak...
 Doğanın daha hareketli olduğu ilk yazda,
 Ölümün doğaya inat hayalet gibi gezdiği
 Sevgi ve urudun Pranga çağında
 Ananın sancılı mutluluk anında geldin
 Dünyamıza.

Hongeldin !
 Ancak....
 Güzel bir dünya değildir sana gösterebildi-
 ğimiz.
 Hareketli ilk yaz, pranga çağıdır ilk
 gördüğün.

Bizi kınama sakın !
 Eğer istemiyorsan sen,
 Aynı günü göstermek çocuğuna...
 Gir sevgi ve mutluluk çağı için kavganın...
 Taaa ortasına !
 Bitiremediğimizi bizim, sen bitir.
 Bu kavgada üstelik yalnız değilsindir.

S.

Sen'in de dediğin gibi,
 Tunceli dağlarının sarp yamaçlarında..
 Bir kamp yeri,
 Ya da bir gecekondunun..
 ..gaz lambasında.
 Ağıt ve gönül birliğiyle ..
 Söylenecek türkülerin...
 Özlemi kabarmakta içimizde.

* * * *

Düş de olsa bu gün,
 Yaşamak pek güzel
 O güzel günleri;
 Ama günün birinde
 Göreceğiz muhakkak,
 Gerçeğini düşlerin.

* * * *

Nasıl ki bugün
 Sen, Ben
 Ve Biz,
 Hem hücredeyiz,
 Hem dışardayız;
 Gelecek güzel günlerde
 Bir rüzgâr gibi
 Kâh gürültülü bir gehrin semalarında,
 Kâh düz bir ovadaki bir çiftçinin...
 Anlındaki terleri soğutmada..
 Bir yıl olacağız !

* * * *

Ve bazen de,
 Gürüldeyen coşkun bir su gibi
 Yamaçlardan düze doğru,
 Akacak olan bizler olacağız !
 Tarihle birlikte...
 Dalga dalga
 Akacağız,
 Akacağız...
 Akacağız...

F.

* * * *